Lambraze
ZSOLT NEMETH
FRANCISCOSAN
ZSOLT NEMETH
Gild Hour
Zsolt Nemeth
PERCYGATE
Zsolt Nemeth
DUFFDUFF
ZSOLT NEMETH
Ten
Artbook
Zsolt Nemeth
OOCHYKOCHY
ZSOLT NEMETH
VELVETYWAVE
ZSOLT NEMETH
SOFIETTA
ZSOLT
NEMETH
TROP
ZSOLT NEMETH
Labor Frenzy
ZSOLT NEMETH

Contents:

Content.....1 - 1
Synopsis.....2 - 3

I. LambRaze.....4 - 10
II. FraciscoSan.....11 - 17
III. PerkyGaze.....18 - 24
IV. LongDuff.....25 - 31
V. OochyKoochy.....32 - 38
VI. VelvetyWave.....39 - 48
VII. TropIzza.....49 - 55
VIII. SaborFrenzy.....56 - 65
IX. SofiEtta.....66 - 75
X. GildHour.....76 - 83

Ten Artbook, Author: Zsolt Nemeth, Date: June 17, 2026.

Synopsis - EN

The Multilingual Art Book presents a curated selection of artistic and conceptual descriptions from the 2026 music repertoire of Zsolt Nemeth. This portfolio gathers the cover artworks and emotional-conceptual narratives of eight officially distributed songs, released on YouTube Music through CD Baby.

Each chapter explores the emotional layers and thematic depth behind the music, combining visual presentation with interpretive storytelling. The project offers a track-by-track journey through atmosphere, symbolism, and mood progression, revealing the artistic intention behind each composition.

Designed as a multilingual portfolio, this collection bridges music, imagery, and narrative interpretation, transforming song releases into a cohesive artistic experience. It highlights how cover design, emotional tone, and conceptual structure work together to extend the listener's connection beyond the music itself.

This presentation serves both as an artistic archive and as a creative showcase, documenting the evolving audiovisual identity of the repertoire while emphasizing emotional resonance and visual storytelling.

Sinopsis - EN

El Libro de Arte Multilingüe presenta una selección curada de descripciones artísticas y conceptuales del repertorio musical de Zsolt Nemeth de 2026. Este portafolio reúne las portadas y las narrativas emocionales y conceptuales de ocho canciones distribuidas oficialmente, lanzadas en YouTube Music a través de CD Baby.

Cada capítulo explora las capas emocionales y la profundidad temática de la música, combinando la presentación visual con la narración interpretativa. El proyecto ofrece un recorrido pista por pista a través de la atmósfera, el simbolismo y la progresión del estado de ánimo, revelando la intención artística detrás de cada composición.

Diseñado como un portafolio multilingüe, esta colección une música, imágenes e interpretación narrativa, transformando los lanzamientos musicales en una experiencia artística coherente. Destaca cómo el diseño de la portada, el tono emocional y la estructura conceptual se combinan para extender la conexión del oyente más allá de la música en sí.

Esta presentación sirve tanto como archivo artístico como escaparate creativo, documentando la identidad audiovisual en evolución del repertorio, al tiempo que enfatiza la resonancia emocional y la narración visual.

Szinopszis - HU

A Többnyelvű Művészeti Könyv Németh Zsolt 2026-os zenei repertoárjának művészi és konceptuális leírásainak válogatott válogatását mutatja be. Ez a portfólió nyolc hivatalosan forgalmazott dal borítóit és érzelmi-koncepcionális narratíváit gyűjti össze, amelyek a CD Baby-n keresztül jelentek meg a YouTube Music-on.

Minden fejezet a zene mögött rejlő érzelmi rétegeket és tematikus mélységet vizsgálja, a vizuális megjelenítést az interpretatív történetmeséléssel ötvözve. A projekt számról számra utazást kínál a hangulat, a szimbolizmus és a hangulat alakulásán keresztül, feltárva az egyes kompozíciók mögött rejlő művészi szándékot.

A többnyelvű portfólióként tervezett gyűjtemény hidat képez a zene, a képi világ és a narratív interpretáció között, a dalkiadásokat koherens művészi élménnyé alakítva. Kiemeli, hogyan működik együtt a borító, az érzelmi hangvétel és a konceptuális szerkezet, hogy a hallgató kapcsolatát magán a zenén túl is kiterjesztse.

Ez a prezentáció művészeti archívumként és kreatív bemutatóként is szolgál, dokumentálva a repertoár fejlődő audiovizuális identitását, miközben hangsúlyozza az érzelmi rezonanciát és a vizuális történetmesélést.

1.

LambRaze

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

LambRaze - CONCEPT - EN

At the core of **LAMBRAZE** lies a **female state of consciousness**. Not a role, not a character, but an **inner motion** responding constantly to the world. She is **present**, functional, aware, yet guided by a subtler internal rhythm. **Sensitivity** appears not as weakness, but as both **risk and strength**.

The other presence is not an opposition or a solution. It is **resonance**, a parallel condition. Two inner dynamics unfold side by side: one **awakening**, still half within a dream state, the other **tense and alert**. The narrative does not begin with action, but with **perception**. Small signals, glances, bodily responses carry the tension.

This tension does not explode. It **accumulates**, slowly and quietly. A form of **internal nuclear pressure** emerges, where the **body already knows**, the **mind still resists**, and **breath reveals** what words cannot. The secret is not exposed through drama, but **recognized early**.

Both think differently, yet arrive at the same **state of being**. There is no traditional resolution, no victory or loss. Only a **shift of condition**. She **does not lose**, yet cannot remain unchanged. He **does not possess**, but confronts the fact that **not everything can be controlled**.

LAMBRAZE names no object. It marks a **transition**. The moment when **ice has not yet melted**, **fire has not yet ignited**, yet the system has already become **unstable**. This is not a love story or a provocation, but a **record of an inner encounter**, two instincts placed side by side **before the world assigns meaning.**

LambRaze - Lyrics - EN

[Verse 1]
Light drifts through, the streets awake,
The city sighs, the concrete shakes.
My breath catches, my pulse begins to quake,
For a truth I can no longer forsake.
Shadows fold, the secret bends,
Where the known world abruptly ends.
A silent force, a sudden haze,
LAMBRAZE moves where silence ends.

[Chorus]
It's the spark, the quiet turn,
The wild and soft fire that starts to burn.
Fences fall, the veil grows thin,
Let the bright chaos rush right in.
This is the moment, sharp and true,
Everything I hid, revealed by you.
LAMBRAZE carries what lies within,
The dangerous place where we begin.

[Verse 2]
Across the crowded, morning air,
A sudden glance, a silent dare.
Our eyes meet, a flash of recognition,
A shared, impossible condition.
The world outside begins to blur,
Only this feeling can occur.
The walls I built are turning frail,
Behind the glass, I start to fail.

[Chorus]
It's the spark, the quiet turn,
The wild and soft fire that starts to burn.
Fences fall, the veil grows thin,
Let the bright chaos rush right in.
This is the moment, sharp and true,
Everything I hid, revealed by you.
LAMBRAZE carries what lies within,
The dangerous place where we begin.

[Bridge]
We knew the risk, the gravity,
Of breaking every boundary.
This isn't just a fleeting grace,
It's the only honest, open space.
Let the old structures turn to dust,
In this new, terrifying trust.Where silence ends...
The fire starts to burn...
LAMBRAZE...
What lies within...

LambRaze - CONCEPTO - ES

En el centro de **LAMBRAZE** se encuentra un **estado de conciencia femenino**. No es un rol ni un personaje, sino un **movimiento interior** que responde de forma constante al entorno. Ella **está presente**, funciona, observa, pero se guía por un ritmo interno más sutil. La **sensibilidad** no aparece como debilidad, sino como **riesgo y fuerza** al mismo tiempo.

La otra presencia no actúa como contraste ni como solución. Es **resonancia**, una condición paralela. Dos dinámicas internas avanzan una junto a la otra: una **despertando**, aún a medio camino del sueño, y la otra **tensa y alerta**. La historia no comienza con acción, sino con **percepción**. Señales mínimas, miradas, respuestas del cuerpo sostienen la tensión.

Esa tensión no estalla. **Se acumula**, lenta y silenciosamente. Surge una forma de **nuclearidad interna**, donde el **cuerpo ya sabe**, la **mente todavía niega**, y la **respiración delata** lo que no puede decirse. El secreto no se revela de manera dramática, sino que **se reconoce temprano**.

Ambos piensan distinto, pero llegan al mismo **estado**. No hay una resolución clásica, ni victoria ni derrota. Solo ocurre un **cambio de condición**. Ella **no pierde**, pero ya no puede permanecer igual. Él **no posee**, sino que se enfrenta a que **no todo es controlable**.

LAMBRAZE no nombra un objeto. Marca una **transición**. El instante en que el **hielo aún no se derrite**, el **fuego todavía no arde**, pero el sistema ya se ha vuelto **inestable**. No es una historia de amor ni una provocación, sino el **registro de un encuentro interior**, dos instintos colocados uno junto al otro **antes de que el mundo les dé un nombre**

LambRaze - Lyrics - ES

[Verso 1]
La luz se filtra, las calles despiertan,
La ciudad suspira, el hormigón tiembla.
Se me corta la respiración, mi pulso empieza a temblar,
Por una verdad que ya no puedo abandonar.
Las sombras se pliegan, el secreto se curva,
Donde el mundo conocido termina abruptamente.
Una fuerza silenciosa, una bruma repentina,
LAMBRAZE se mueve donde termina el silencio.

[Estribillo]
Es la chispa, el giro silencioso,
El fuego salvaje y suave que empieza a arder.
Las vallas caen, el velo se adelgaza,
Deja que el caos brillante entre.
Este es el momento, agudo y verdadero,
Todo lo que escondí, revelado por ti.
LAMBRAZE lleva lo que yace en nuestro interior,
El lugar peligroso donde comenzamos.

[Verso 2]
A través del aire matutino y abarrotado,
Una mirada repentina, un desafío silencioso.
Nuestras miradas se encuentran, un destello de reconocimiento,
Una condición compartida, imposible. El mundo exterior comienza a desdibujarse,
Solo este sentimiento puede ocurrir.
Los muros que construí se están volviendo frágiles,
Tras el cristal, empiezo a fallar.

[Estribillo]
Es la chispa, el giro silencioso,
El fuego salvaje y suave que comienza a arder.
Las vallas caen, el velo se adelgaza,
Deja que el caos brillante entre.
Este es el momento, agudo y verdadero,
Todo lo que escondí, revelado por ti.
LAMBRAZE lleva lo que yace dentro,
El lugar peligroso donde comenzamos.

[Puente]
Conocíamos el riesgo, la gravedad,
De romper cada límite.
Esto no es solo una gracia fugaz,
Es el único espacio honesto y abierto.
Deja que las viejas estructuras se conviertan en polvo,
En esta nueva y aterradora confianza. Donde el silencio termina...
El fuego comienza a arder...
LAMBRAZE...
Lo que yace dentro...

LambRaze - KONCEPCIÓ - HU

A **LAMBRAZE** középpontjában egy **női tudatállapot** áll. Nem szerep, nem karakter, hanem egy **belső mozgás**, amely folyamatosan reagál a világra. A nő **jelen van**, működik, figyel, mégis egy finomabb, belső ritmus vezérli. Az **érzékenység** nem gyengeségként jelenik meg, hanem **kockázatként és erőként** egyszerre.

A másik fél nem ellenpont és nem megoldás. Inkább **rezonancia**, egy párhuzamos állapot. Két belső dinamika fut egymás mellett: az egyik **ébredező**, félig még álomban, a másik **feszített és készenléti**. A történet nem cselekvéssel indul, hanem **észleléssel**. Apró jelek, pillantások, testreakciók hordozzák a feszültséget.

Ez a feszültség nem robban. **Gyűlik**, lassan, szinte láthatatlanul. Egyfajta **belső nuklearitás** jön létre, ahol a **test már tud**, az **elme még tagad**, és a **lélegzet árulja el** az igazságot. A titok nem botrányosan lepleződik le, hanem **korán felismerődik**.

Mindkét fél mást gondol, mégis ugyanabba az **állapotba érkezik**. Nincs klasszikus feloldás, nincs győzelem vagy veszteség. Csak egy **állapotváltás** történik. A nő **nem veszít**, de többé nem tud ugyanúgy jelen lenni. A másik fél **nem birtokol**, hanem szembesül azzal, hogy **nem minden kontrollálható**.

A **LAMBRAZE** nem konkrét dolgot nevez meg. Egy **átmenetet** jelöl. A pillanatot, amikor a **jég még nem olvad**, a **tűz még nem ég**, de a rendszer már **instabillá vált**. Ez nem szerelmi történet és nem provokáció, hanem egy **belső találkozás lenyomata**, két ösztön egymás mellé kerülése, **mielőtt a világ nevet adhatna rá.**

LambRaze - Líra - HU

[1. versszak]
Fény árad át, az utcák felébrednek,
A város sóhajt, a beton remeg.
Eláll a lélegzetem, a pulzusom remegni kezd,
Egy igazságért, amelyet már nem hagyhatok el.

Az árnyékok meggyűrődnek, a titok meggörbül, Ahol az ismert világ hirtelen véget ér.

Egy csendes erő, hirtelen köd, LAMBRAZE mozog, ahol a csend véget ér.

[Refrén]
Ez a szikra, a csendes fordulat, A vad és lágy tűz, ami égni kezd.

A kerítések lehullnak, a fátyol elvékonyodik,
Engedd, hogy a fényes káosz berohanjon.

Ez a pillanat, éles és igaz, Minden, amit elrejtettem, általad feltárul.

LAMBRAZE hordozza, ami benne rejlik, A veszélyes hely, ahol elkezdjük.

[2. versszak]
A zsúfolt, reggeli levegőn át,
Egy hirtelen pillantás, egy csendes merészség.
Tekintetünk találkozik, a felismerés villanása,
Egy közös, lehetetlen állapot.
A kinti világ elmosódni kezd,
Csak ez az érzés fordulhat elő.
A falak, amiket építettem, törékennyé válnak,
Az üveg mögött kezdek kudarcot vallani.

[Refrén]
Ez a szikra, a csendes fordulat, A vad és lágy tűz, ami égni kezd.

A kerítések lehullnak, a fátyol elvékonyodik,
Engedd, hogy a fényes káosz berohanjon.
Ez a pillanat, éles és igaz,
Minden, amit elrejtettem, általad feltárul.

LAMBRAZE hordozza, ami benne rejlik, A veszélyes hely, ahol elkezdjük.

[Híd]
Tudtuk a kockázatot, a gravitációt, Minden határ áttörésének.

Ez nem csak egy múlandó kegyelem,
Ez az egyetlen őszinte, nyitott tér.
Hagyd, hogy a régi struktúrák porrá váljanak,
Ebben az új, félelmetes bizalomban.Ahol a csend véget ér...
A tűz égni kezd...
LAMBRAZE...
Ami benne rejlik...

2.

FraciscoSan

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

FranciscoSan - CONCEPT - EN

1. Foundations

At the center is **Franciscosan**,
Her presence subtly shapes thoughts.
Not a role, not a character, but an inner motion,
Constantly responding to the world.

2. Encounters

The man is present, felt but not dominant,
Glances and small **gestures** form the rhythm.
Their connection flows in emotional spaces,
The name and the **heart** measure distance together.

3. Choices

Paths open and close around them,
Silent decisions shape perception.
Every step carries weight and pause,
The mind senses more than words allow.

4. Resonance

Inner currents intertwine quietly,
Emotion unfolds in small, persistent **waves**.
The unspoken resonates the subtle arc of their bond,
Each moment is a space for attention and **intimacy**.

5. Arrival

No final declaration or control,
Only awareness solidifying into form.
The bond between **Franciscosan** and the man settles,
Fragile, yet complete and fully present

Franciscosan - Lyrics - EN

[Verse 1]
We didn’t call it goodbye.
The curb remembered for us.
Something from yesterdaystayed stuckto our shoes.

[Verse 2]
We stopped at a shop window,
didn’t look inside—
only at the reflection.
You darker than you were,
me lighter
...Franciscosan...
than I usually allow.

[Verse 3]
The city chose for uswhich way not to go.
One corner laterwe forgotturning back existed.

[Pre-Chorus]
I would’ve said somethingabout tomorrow,
but you were too close,
and the wordshad no room between us.

[Chorus]
An unspoken promisehung in the air,
never said,
still working.

[Post-Chorus]
Like when the music endsbut the bodykeeps swaying.

[Outro]
I thought it was a passage,nothing more—
yet it asked for spacein my chest.
Not much.
Just enoughto be missed.

FranciscoSan - CONCEPT - ES

1. Fundamentos

En el centro está **Franciscosan**,
Su presencia moldea sutilmente los pensamientos.
No es un papel, ni un personaje, sino un movimiento interior,
Que responde constantemente al mundo.

2. Encuentros

El hombre está presente, sentido pero no dominante,
Las miradas y pequeños **gestos** forman el ritmo.
Su conexión fluye en espacios emocionales,
El nombre y el **corazón** miden la distancia juntos.

3. Decisiones

Los caminos se abren y cierran a su alrededor,
Las decisiones silenciosas moldean la percepción.
Cada paso lleva peso y pausa,
La mente percibe más de lo que las palabras permiten.

4. Resonancia

Las corrientes internas se entrelazan en silencio,
La emoción se despliega en pequeñas **olas** persistentes.
Lo no dicho resuena en el sutil arco de su vínculo,
Cada momento es un espacio para la atención y la **intimidad**.

5. Llegada

No hay declaración final ni control,
Solo la conciencia que se solidifica en forma.
El vínculo entre **Franciscosan** y el hombre se asienta,
Frágil, pero completo y plenamente presente.

Franciscosan - Lyrics - ES

[Verso 1]
No lo llamamos adiós.
La acera lo recordó por nosotros.
Algo de ayer se quedó pegado
a nuestras suelas.

[Verso 2]
Nos detuvimos frente a un escaparate,
no miramos dentro—
solo al reflejo.
Tú más oscuro que antes,
yo más ligero
…Franciscosan…
de lo que normalmente permito.

[Verso 3]
La ciudad eligió por nosotros
qué camino no tomar.
Una esquina después
olvidamos que existía retroceder.

[Pre-Coro]
Habría dicho algo sobre mañana,
pero estabas demasiado cerca,
y las palabras
no tenían espacio entre nosotros.

[Coro]
Una promesa no dicha
colgaba en el aire,
nunca pronunciada,
pero aún funcionando.

[Post-Coro]
Como cuando la música termina
pero el cuerpo sigue moviéndose.

[Outro]
Pensé que era solo un pasaje, nada más—
pero pidió espacio
en mi pecho.
No mucho.
Justo lo suficiente
para ser extrañado.

FranciscoSan - CONCEPCIÓ - HU

1. Kezdetek

A középpontban **Franciscosan** áll,
Jelenléte finoman hat a gondolatokra.
Nem szerep, nem karakter, hanem belső mozgás,
Amely folyamatosan reagál a világra.

2. Találkozások

A férfi jelenléte érződik, de nem uralkodik,
Pillantások és apró **gesztusok** alakítják a ritmust.
A kapcsolat hullámzik, érzelmi terekben,
A név és a szív egyszerre mérik a távolságot.

3. Döntések

Az utak nyílnak és záródnak körülöttük,
Csendes választások formálják az észlelést.
Minden lépés súlyt hordoz és szünetet,
Az elme többet érzékel, mint amit kimondhat.

4. Rezonancia

A belső áramlatok összefonódnak,
Érzelem bontakozik apró, kitartó **hullámokban**.
A kimondatlan rezeg, jelzi a kapcsolat finom ívét,
Minden pillanat a figyelem és az **intimitás** tere.

5. Megérkezés

Nincs végső kijelentés vagy kontroll,
Csak a tudat formálódik láthatóvá.
A **Franciscosan** és a férfi kapcsolata feloldódik,
Törékeny, mégis teljes és jelen.

Franciscosan - Líra - HU

[1. versszak]
Nem búcsúztunk el.
A járdaszegély emlékezett ránk.

Valami a tegnapi napból ott ragadt a cipőnkhöz.

[2. versszak]
Megálltunk egy kirakatnál,
nem néztünk be –
csak a tükörképet néztük.

Te sötétebb vagy, mint voltál,
én világosabb
...Franciscosan...
mint általában megengedem magamnak.

[3. versszak]
A város választotta meg helyettünk, hogy merre ne menjünk.

Egy sarokkal később elfelejtettük, hogy létezik a visszafordulás.

[Elő-kórus]
Szóltam volna valamit a holnapról,
de túl közel voltál,
és a szavaknak nem volt hely közöttünk.

[Kórus]
Egy kimondatlan ígéret lebegett a levegőben,
sosem mondták ki,
még mindig működik.

[Utó-kórus]
Mint amikor a zene véget ér, de a test tovább ringatózik.

[Outro]
Azt hittem, ez egy átjáró, semmi több –
mégis helyet kért a mellkasomban.

Nem sok.

Éppen annyi, hogy hiányozni fog.

3.

PerkyGaze

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

PerkyGaze – Emotional Concept - EN

1. Wild Gaze – Caution

The first light that opens toward emotions: it reveals the woman's dignity and her grounded perspective. Her attention on the man is captured more by contemplation during the moment, subtly signaling the tension between the unknown and desire.

2. Lifted by Sunlight – No Heatwave

Under the sunlight, rare, carefree moments touch the young girl: minutes spent with a dear friend, small gestures, a strange yet appealing presence. These impulses give new perspective to her inner feelings, showing how gently she opens to the moment.

3. Both Moved

Openness and inner boldness shape the arc of the situation. Every subtle reaction – smile, glance, turning away – defines the internal rhythm, filling the moment with a slow, delicate arc of experience.

4. The Uplifting Sunset

The endlessly simple moments create resonance: sunlight, glances, and inner curiosity all reflect. It shows what a natural scene can give in an overheated, carefree moment. Inner enchantment and the external magic gently carried both of them away.

5. Arrival

The moment of mutual discovery is the peak: the girl's boldness and the couple's simple togetherness merge into an intense, unforgettable experience. The silent, supportive presence of nature dramatically emphasizes the magic of the moment.

PerkyGaze – Lyrics - EN

[Verse 1]
They taught me silence and called it peace,
they taught me night and named it home.
I learned to stand without asking,
to hold my breath until wanting felt wrong.

[Verse 2]
No one ever told me the sun could belong,
that warmth was not a favor or a debt.
I watched it fall behind other lives,
while mine learned how to wait.

[Pre-Chorus]
Then I saw you —
not hope, not rescue,
just a stillness that did not look away.
Perkigaze, the moment before truth speaks,
when the heart decides and the mind follows late.

[Chorus]
I need your lovin' like the sunshine,
not to be saved, not to be changed.
I need your lovin' like the sunshine,
to know I am real in the light I face.

[Chorus]
I need your lovin' like the sunshine,
because some of us grew in the shade.

PerkyGaze – Concepto Emocional - ES

1. Mirada Salvaje – Precaución

La primera luz que se abre hacia las emociones: revela la dignidad de la mujer y su perspectiva arraigada. Su atención hacia el hombre se ve más capturada por la reflexión en el momento, señalando sutilmente la tensión entre lo desconocido y el deseo.

2. Elevada por la Luz del Sol – Sin Ola de Calor

Bajo la luz del sol, momentos raros y despreocupados tocan a la joven: minutos compartidos con un amigo querido, pequeños gestos, una presencia extraña pero atractiva. Estos impulsos dan nueva perspectiva a sus sentimientos internos, mostrando cuán suavemente se abre al momento.

3. Ambos Conmovidos

La apertura y la audacia interna dan forma al arco de la situación. Cada reacción sutil – sonrisa, mirada, girarse – define el ritmo interno y llena el momento con un arco lento y delicado de experiencia.

4. La Puesta de Sol Elevadora

Los momentos infinitamente simples crean resonancia: la luz del sol, las miradas y la curiosidad interna se reflejan. Muestra lo que una escena natural puede dar en un momento intenso y despreocupado. El encantamiento interior y la magia externa los llevaron suavemente a ambos.

5. Llegada

El momento del descubrimiento mutuo es el punto culminante: la audacia de la joven y la simple compañía de la pareja se fusionan en una experiencia intensa e inolvidable. La presencia silenciosa y protectora de la naturaleza enfatiza dramáticamente la magia del momento

PerkyGaze – Letras - ES

[Verso 1]
Me enseñaron el silencio y lo llamaron paz,
me enseñaron la noche y la nombraron hogar.
Aprendí a mantenerme firme sin pedir,
a contener la respiración hasta que desear se sintiera mal.

[Verso 2]
Nadie me dijo que el sol podría pertenecer,
que la calidez no era un favor ni una deuda.
Lo vi caer detrás de otras vidas,
mientras la mía aprendía a esperar.

[Pre-Coro]
Entonces te vi —
no esperanza, no rescate,
solo una quietud que no miraba hacia otro lado.
Perkigaze, el momento antes de que hable la verdad,
cuando el corazón decide y la mente sigue tarde.

[Coro]
Necesito tu amor como el sol,
no para ser salvada, ni para cambiar.
Necesito tu amor como el sol,
para saber que soy real a la luz que enfrento.

[Coro]
Necesito tu amor como el sol,
porque algunos de nosotros crecimos a la sombra.

PerkyGáz – Érzelmi Koncepció - HU

1. Vad tekintet – Óvakodás

Az első fény, ami az érzelmek felé nyit: a nő magasztosságát és a belső földhöz ragadottságát érzékelteti. Figyelme tárgyát, a férfit, inkább a töprengés fogta el a pillanat során, finoman jelezve az ismeretlen és a vágy közötti feszültséget.

2. Szárnyra kap a napfénytől – Nincs kánikula

A napsugarak alatt ritka, önfeledt pillanatok érintik a fiatal lányt: egy kedves baráttal töltött percek, apró gesztusok, furcsa, mégis vonzó jelenlét. Ezek az impulzusok új perspektívát adnak a belső érzéseknek, megmutatva, mennyire lágyan nyílik meg a pillanatban.

3. Mindketten meghatódtak

A nyitottság és a belső vakmerőség formálják a helyzet ívét. Minden apró reakció – mosoly, tekintet, elfordulás – meghatározza a belső ritmust, és az élmény lassú, finom ívével tölti meg a percet.

4. A felemelő naplemente

A végtelen egyszerű pillanatok rezonanciát keltenek: a napsugarak, a tekintetek és a belső kíváncsiság mind visszatükröződik. Megmutatja, mit adhat egy természeti kép egy túlfűtött, önfeledt pillanatban. A belső megbabonázottság és a külső varázslat finoman ragadta magával mindkettejüket.

5. Megérkezés

A kölcsönös felfedezés pillanata a csúcspont: a hajadon vakmerősége és a pár egyszerű együttléte egybeolvad egy intenzív, feledhetetlen élménnyé. A természet csendes, segítő jelenléte drámaian hangsúlyozza a pillanat varázsát.

PerkyGáz – Líra - HU

[1. versszak]
Megtanítottak csendre és békének nevezték,
megtanították éjszakára és otthonnak nevezték.

Megtanultam kérdés nélkül állni,
visszatartani a lélegzetemet, amíg a vágyakozás rossznak nem érződik.

[2. versszak]
Senki sem mondta nekem, hogy a nap tartozhat hozzám,
hogy a meleg nem szívesség vagy adósság.

Láttam, ahogy más életek mögött marad,
miközben az enyém megtanulta, hogyan kell várni.

[Elő-kórus]
Akkor megláttalak –
nem remény, nem megmentés,
csak egy csend, ami nem nézett el.
Perkigaze, a pillanat, mielőtt az igazság megszólal,
amikor a szív dönt, és az elme később követi.

[Kórus]
Szükségem van a szeretetedre, mint a napsütésre,
nem azért, hogy megmeneküljek, nem azért, hogy megváltozzak.

Szükségem van a szeretetedre, mint a napsütésre,
hogy tudjam, hogy valóságos vagyok a fényben, amellyel szembesülök.

[Kórus]
Szükségem van a szeretetedre, mint a napsütésre,
mert néhányan közülünk az árnyékban nőttünk fel.

4.

LongDuff

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

LongDuff - Conceptual and Emotional Structure - EN

I. Point of Departure – The Moment of Heat

The narrative opens in a **night street setting**, where neon reflections stretch across wet pavement and every gesture feels slightly accelerated. The beginning is not romantic but **impulsive and consciously intense**. The Long-drink lightness functions as a symbol of swift entry — a willingly embraced closeness. The woman does not drift; she initiates. From the first beat, the arc is clear: this is not eternity, but a deliberately brief ignition.

II. The Middle – Swing State and Inner Rhythm

The atmosphere shifts into a **swing-driven presence**, balancing movement and inner control. The trumpet solo carries a renewed branch of the recognizable Tequila energy — playful yet reinterpreted with character. The female humming is not decorative; it is an **internal smile translated into sound**. Public space — a terrace shadow, a sidewalk stretch — frames the action, while the true decisions unfold privately within her.

III. Object Motif – Duff as the Silent Accomplice

The **Duff beer** becomes more than a prop; it transforms into a symbolic object at the center of a subtle rupture. The quick swallow, the foam, the decisive motion — the bottle's fall is not accidental. When it hits low and long, the spreading glass fragments draw thin lines of light across the asphalt. The object breaks, not the woman. The physical crack mirrors an emotional boundary drawn with precision.

IV. Turning Point – Sway and Clarity

After intensity comes the **wandering sway of afterglow**, yet it is not collapse. It is recalibration. The swing tempo softens, the trumpet fades into distance, and the humming remains. The arc clarifies itself: what begins fast cannot pretend permanence. The female perspective does not complain — it acknowledges. The moment has value precisely because it ends.

V. Resolution – Authority in Sound

The closing is restrained, not tragic. The essence lies in the **act of decision**. When she cuts, she cuts clean. The Long-drink's light beginning transforms into self-possession. The trumpet's last echo dissolves, leaving only breath, humming, and controlled silence. This work is not about seduction; it is about structured closure — urban, rhythmic, and undeniably female in voice

LongDuff - Lyrics - EN

[Verse]
Neon bleeds on cold glass rim,
A reckless swallow pulls me in.
The night breathes deep, a silent hum,
Before the talking has begun.

[Verse 1]
This quick swallow wasn't thirst, it was a claim.
A woman doesn't ask the night for permission.
She carves a bite, leaves a deliberate stain.
No soft request, just sharp imposition.

[Chorus]
This is LongDuff, a neon-soaked decree.
Not seduction, but authority.
I take the heat, then set it free.
The night is mine, and I am me.

[Verse 2]
Foam on my lip, a deliberate white line.
I know the rhythm, every subtle shift.
The trumpet bends, a half-smile, sharp and fine.
Bass steps closer, but I still control the rift.

[Chorus]
This is LongDuff, a neon-soaked decree.
Not seduction, but authority.
I take the heat, then set it free.
The night is mine, and I am me.

[Bridge]
The heat came fast, a bright, brief, burning flash.
Like trying on a shoe, then leaving it behind.
No tragedy, no lingering, bitter clash.
Just a clean line drawn, a boundary defined.

[Verse 3]
The walk home sways, a softer, silver gleam.
His shadow shrinks, a whisper in the air.
My own pulse beats, a steady, settled dream.
No sad hum now, just quiet, firm repair.Glass hits stone, no scream, no sudden break.
Just a thin silver crack, a million quiet sparks.
He remembers speed, I remember the moment I let go.
That's LongDuff. Authority in breath. The night leaves its marks.

LongDuff - Estructura Conceptual y Emocional - ES

I. Punto de Partida – El Momento de Intensidad

La historia comienza en un **escenario nocturno urbano**, donde las luces de neón se reflejan en el asfalto húmedo y cada gesto parece acelerado. El inicio no es romántico, sino **impulsivo y conscientemente intenso**. La ligereza del Long-drink simboliza una entrada rápida, una cercanía aceptada sin titubeos. La mujer no es arrastrada; ella inicia. Desde el primer instante queda claro: no es eternidad, sino una chispa deliberadamente breve.

II. El Desarrollo – Estado Swing y Ritmo Interior

La atmósfera se convierte en una **presencia rítmica de swing**, equilibrando movimiento y control interno. El solo de trompeta retoma la energía reconocible del estilo Tequila, pero reinterpretada con carácter propio. El humming femenino no es adorno; es una **sonrisa interior convertida en sonido**. El espacio público — detrás de una terraza, sobre la acera — enmarca la escena, mientras las verdaderas decisiones ocurren dentro de ella.

III. Motivo Objetual – Duff como Cómplice Silencioso

La **cerveza Duff** deja de ser un simple objeto y se convierte en símbolo central de una ruptura sutil. El trago rápido, la espuma, el gesto decidido — la caída de la botella no es casual. Al impactar desde muy bajo y prolongarse en el suelo, los fragmentos de vidrio dibujan líneas de luz sobre el pavimento. Se rompe el objeto, no la mujer. La grieta física refleja un límite emocional trazado con precisión.

IV. Punto de Giro – Balanceo y Claridad

Tras la intensidad llega el **vaivén del regreso**, pero no es desmoronamiento. Es ajuste. El tempo swing se suaviza, la trompeta se aleja y el humming permanece. El arco emocional se define: lo que empieza rápido no puede fingir permanencia. La perspectiva femenina no se lamenta — reconoce. El valor del momento reside precisamente en su final.

V. Resolución – Autoridad en Sonido

El cierre es contenido, no dramático. La esencia está en el **acto de decidir**. Cuando ella corta, lo hace con exactitud. La ligereza inicial del Long-drink se transforma en afirmación personal. El último eco de la trompeta se disuelve, dejando respiración, humming y silencio controlado. Esta obra no trata de seducción, sino de una clausura estructurada — urbana, rítmica y claramente femenina en su vo

LongDuff - Letra - ES

[Verso]
El neón sangra en el frío borde del cristal,
Un trago imprudente me atrae.
La noche respira hondo, un zumbido silencioso,
Antes de que la conversación comience.

[Verso 1]
Este trago rápido no era sed, era una exigencia.
Una mujer no le pide permiso a la noche.
Corta un bocado, deja una mancha deliberada.
No es una petición suave, solo una imposición brusca.

[Estribillo]
Esto es LongDuff, un decreto empapado de neón.
No es seducción, sino autoridad.
Tomo el calor y luego lo libero.
La noche es mía, y yo soy yo.

[Verso 2]
Espuma en mi labio, una línea blanca deliberada.
Conozco el ritmo, cada cambio sutil.
La trompeta se dobla, una media sonrisa, aguda y fina. El bajo se acerca, pero aún controlo la grieta.

[Estribillo]
Este es LongDuff, un decreto bañado en neón.
No seducción, sino autoridad.
Tomo el calor y luego lo libero.
La noche es mía, y yo soy yo.

[Puente]
El calor llegó rápido, un destello brillante, breve y ardiente.
Como probarse un zapato y luego dejarlo atrás.
Sin tragedia, sin choque prolongado y amargo.
Solo una línea clara dibujada, un límite definido.

[Verso 3]
El camino a casa se balancea, un brillo plateado más suave.
Su sombra se encoge, un susurro en el aire.
Mi propio pulso late, un sueño firme y estable.
Ya no hay zumbido triste, solo una reparación silenciosa y firme. El vidrio golpea la piedra, sin gritos, sin rotura repentina.
Solo una fina grieta plateada, un millón de chispas silenciosas.
Él recuerda la velocidad, yo recuerdo el momento en que me solté.
Ese es LongDuff. Autoridad en el aliento. La noche deja sus huellas.

LongDuff - Koncepcionális és érzelmi felosztás - HU

I. Kiindulópont – A hevesség pillanata

A történet egy **éjszakai utcai térben** indul, ahol a fények tükröződnek az aszfalton, és minden mozdulat gyorsabb a kelleténél. A kezdet nem romantikus, hanem **impulzív és tudatosan vállalt hevület**. A Long-drink könnyedsége itt még játék, egy hirtelen vállalt közelség. A nő nem sodródik – ő indít. A folyamat íve már az első percben kijelöli: ez nem örökkévalóság, hanem egy intenzív, rövid szakasz.

II. Középrész – Swing-lét és belső ritmus

A hangulat átvált **swingelő, lüktető jelenlétbe**. A zenei alap a könnyed mozgás és a belső kontroll kettősségét hordozza. A trombita szóló a Tequila-érzet újított, karakteres ága: játékos, mégis önálló. A női humming itt nem díszítés, hanem **belső mosoly hangban megfogalmazva**. A külső tér – bál-terasz mögötti félárnyék, járdaszegély – nyilvános, de az érzelmi döntések már ekkor belül zajlanak.

III. Tárgyi motívum – A Duff mint bűntárgy

A **Duff sör** nem puszta kellék, hanem jelképes középpont. A gyors nyelés, a hab az ajakon, majd a hirtelen mozdulat: az üveg nem véletlenül zuhan. A “duffoló” gesztus átfordul lezárásba. A palack laposan csapódik, és a **lemálló üvegrepeszek** fényt húznak az aszfaltra. A tárgy törik, nem a nő. A fizikai baleset az érzelmi határvonal látható jele.

IV. Fordulópont – A kovályagás és tisztulás

A hevület után jön a **hazakóválygó mámor**, de ez nem szétesés. Inkább lassulás. A swing tempó visszavesz, a trombita hangja távolodik, a humming marad. Itt válik világossá az érzelmi ív: ami gyorsan kezdődött, nem maradhat tartós. A női perspektíva nem panaszol, hanem rögzít – felismeri a pillanat határait.

V. Zárás – Önrendelkezés hangban

A végpont nem drámai, hanem tiszta. A történet lényege a **döntés aktusa**: amikor a nő elvág, azt pontosan teszi. A Long-drink kezdeti könnyedsége átfordul önazonos csendbe. A trombita utolsó visszhangja után a belső humming marad, amely már nem csábít, hanem kijelent. Ez a mű nem a csábítás története, hanem a **lezárás rendszere** – utcai térben, női hangon, tárgyi jelképeken keresztül

LongDuff - Líra - HU

[Versszak]
Neon vérzik a hideg üvegperemen, Egy vakmerő nyelés magához húz.

Az éjszaka mélyeket lélegzik, csendes zümmögéssel, Mielőtt elkezdődne a beszéd.

[1. versszak]
Ez a gyors nyelés nem szomjúság volt, hanem igény.

Egy nő nem kér engedélyt az éjszakától.

Harapást vés, szándékos foltot hagy.

Nincs halk kérés, csak éles rákényszerítés.

[Refrén]
Ez LongDuff, egy neonnal átitatott rendelet.

Nem csábítás, hanem tekintély.
Elfogadom a hőt, majd szabadjára engedem.

Az éjszaka az enyém, és én én vagyok.

[2. versszak]
Hab az ajkamon, egy szándékos fehér vonal.
Ismerem a ritmust, minden finom változást.
A trombita meghajlik, egy félmosoly, éles és finom.
A basszus közelebb lép, de még mindig én uralom a hasadékot.

[Refrén]
Ez LongDuff, egy neonnal átitatott rendelet. Nem csábítás, hanem tekintély.

Elfogadom a hőt, majd szabadjára engedem.

Az éjszaka az enyém, és én én vagyok.

[Híd]
A hőség gyorsan jött, egy fényes, rövid, égő villanás.
Mintha felpróbálnánk egy cipőt, aztán magunk mögött hagynánk.

Nincs tragédia, nincs hosszan tartó, keserű összecsapás.
Csak egy tiszta vonal, egy meghatározott határ.

[3. versszak]
A hazafelé vezető út imbolyog, lágyabb, ezüstös csillogás.
Az árnyéka összezsugorodik, suttogás a levegőben.
A saját pulzusom ver, egy állandó, megnyugtató álom.
Nincs szomorú zümmögés, csak csendes, határozott javítás. Üveg csapódik kőnek, nincs sikoly, nincs hirtelen törés.
Csak egy vékony ezüst reccsenés, millió csendes szikra.
Ő emlékszik a sebességre, én emlékszem a pillanatra, amikor elengedtem.
Ez LongDuff. Tekintély a lélegzetben. Az éjszaka nyomokat hagy.

5.

OochyKoochy

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

OochyKoochy - Description + Enhanced Lyrics- EN

I. Declared Presence

She does not enter — she **claims the space** as if it was always hers. Movement is not explosive but **held back**, creating density and tension. The rhythm does not entertain; it **presses slowly** onto everything. Her glow is not performance — it is an **undeniable state**.

“Oochy koochy — not play, but marking ground.”
“No request for attention, yet all eyes turn.”

II. Subtle Marking

There is a precise, almost invisible **selection instinct** at work. No prohibition, only a **clear boundary felt** without words. The crowd does not understand, but senses **difference as hierarchy**. The disordered hair is not a flaw — it is a **position taken**.

“Laugh if you want — you’re not inside it.”
“This is not chaos, this is choice.”

III. Stubborn Echo

“Oochy koochy” becomes a **naive but deliberate resistance**. It sounds light, yet it **refuses closure**. No permission asked, no meaning offered — it **persists**. Each motion **re-marks the boundary**, again and again.

“Oochy koochy — I return the gesture.”
“I don’t dissolve what I’ve formed.”

IV. Overcharged Grandeur

Something **too perfect** begins to accumulate under the surface. Beauty is not decoration but **contained excess energy**. It does not explode — it remains, becoming **almost unbearable in force**. This restraint builds a **legendary weight** that dominates silently.

“I don’t burst — I contain.”
“The weight stays, and grows.”

V. Autonomous Elevation

Nothing is built from reflection — it is **self-authored presence**. Autodidactic form, not learned but **inevitably formed**. Perfection appears not as goal, but as **byproduct**. Nothing dramatic happens — yet **everything is decided**.

“No explanation — only presence.”
“I remain as I am.”

OochyKoochy - Lyrics - EN

[Verse 1]
Jumpin' jive, oochy koochy, feel the vibe,
Kickin' legs up, feet off the floor, can't you see?
Dancing like a kid with no care in the world,
Swingin' hips, spinnin' round, under the starlight.

[Chorus 1]
Oochy koochy, jumpin' jive, let's dive,
Laughter in the air, we're livin' life.
Feel the beat, shake it free, come alive,
Oochy koochy, jumpin' jive, let's thrive.

[Chorus 2]
Oochy koochy, jumpin' jive, give it a try,
Rhythms of joy, make you fly.
With every step, let go of the sky,
Oochy koochy, jumpin' jive, let's defy.

[Bridge]
In the moment, forget the why,
Just dance, just live, just sigh.
No need for worries, just a high,
Oochy koochy, jumpin' jive, set you free.

[Verse 2]
Jumpin' jive, oochy koochy, feel the breeze,
Feet tapping, hands flappin', can't you please?
Laughin' out loud, movin' with ease,
Swingin' hips, spinnin' round, in this space.

[Chorus 3]
Oochy koochy, jumpin' jive, let's dive,
Laughter in the air, we're livin' life.
Feel the beat, shake it free, come alive,
Oochy koochy, jumpin' jive, let's thrive.

[Chorus 4]
Oochy koochy, jumpin' jive, give it a try,
Rhythms of joy, make you fly.
With every step, let go of the sky,
Oochy koochy, jumpin' jive, let's defy.

OochyKoochy - Descripción- ES

I. Presencia Declarada

No entra — **reclama el espacio** como si siempre fuera suyo. El movimiento no estalla, está **contenido**, creando tensión. El ritmo no entretiene, **se impone lentamente** sobre todo. Su brillo no es actuación — es un **estado inevitable**.

“Oochy koochy — no es juego, es marcar territorio.”
“No pide atención, pero todas las miradas llegan.”

II. Marcación Sutil

Existe una **precisión silenciosa** que selecciona sin palabras. No prohíbe, pero **marca límites claros**. La multitud no comprende, pero siente la **diferencia**. El cabello desordenado no es error — es **decisión**.

“Ríe si quieres — no estás dentro.”
“No es caos, es elección.”

III. Resistencia Ingenua

“Oochy koochy” se vuelve una **resistencia infantil pero firme**. Parece ligero, pero **no permite cierre**. No pide permiso, no se explica — **permanece**. Cada gesto **vuelve a marcar** el espacio.

“Oochy koochy — devuelvo el gesto.”
“No disuelvo lo que creé.”

IV. Grandeza Contenida

Algo **demasiado perfecto** comienza a acumularse. La belleza no adorna, es **energía retenida**. No explota — se queda, volviéndose **intensamente dominante**. Esa contención crea un **peso casi legendario**.

“No exploto — contengo.”
“El peso permanece y crece.”

V. Elevación Autónoma

No se construye desde fuera — es **presencia propia**. Autodidacta, no aprendida, sino **formada desde dentro**. La perfección no es meta, es **consecuencia**. Nada estalla — pero **todo queda decidido**.

“No explico — existo.”
“Permanezco así.”

OochyKoochy - Lyrics - ES

[Estrofa 1]
Jumpin' jive, oochy koochy, siente la vibra,
Levanta las piernas, los pies del suelo, ¿no lo ves?
Bailando como un niño sin preocupaciones,
Moviendo las caderas, dando vueltas, bajo la luz de las estrellas.

[Estribillo 1]
Oochy koochy, jumpin' jive, ¡vamos a zambullirnos!
Risas en el aire, estamos viviendo la vida.
Siente el ritmo, libérate, cobra vida,
Oochy koochy, jumpin' jive, ¡vamos a prosperar!

[Estribillo 2]
Oochy koochy, jumpin' jive, inténtalo,
Ritmos de alegría, te hacen volar.
Con cada paso, suelta el cielo,
Oochy koochy, jumpin' jive, ¡vamos a desafiar!

[Puente]
En el momento, olvida el por qué,
Solo baila, solo vive, solo suspira.
Sin preocupaciones, solo euforia,
Oochy koochy, jive saltarín, te libera.

[Estrofa 2]
Jive saltarín, oochy koochy, siente la brisa,
Pies golpeando, manos agitando, ¿no puedes, por favor?
Riendo a carcajadas, moviéndote con facilidad,
Mover las caderas, girar, en este espacio.

[Estribillo 3]
Oochy koochy, jive saltarín, ¡vamos a zambullirnos!,
Risas en el aire, estamos viviendo la vida.
Siente el ritmo, sacúdelo, cobra vida,
Oochy koochy, jive saltarín, ¡vamos a prosperar!

[Estribillo 4]
Oochy koochy, jumpin' jive, inténtalo,
Ritmos de alegría, te hacen volar.
Con cada paso, suelta el cielo,
Oochy koochy, jumpin' jive, desafiémoslo.

OochyKoochy - Leírás - HU

I. Kijelölt jelenlét

Nem belép, hanem **kijelöli a teret**, mintha eleve az övé lett volna, és ezt nem is hajlandó magyarázni. A mozgás nem kitör, hanem **vissza van fogva**, ettől válik sűrűvé, majdnem nyomasztóvá. A ritmus nem szórakoztat, hanem **lassan ránehezedik** a térre, mint egy kimondatlan szabály. A tündöklés nem szerep, hanem **állapot**, amit nem lehet elvitatni.

„Oochy koochy, nem játék — visszajelölés."
„Nem kér figyelmet, mégis minden oda fordul."

II. Finom kijelölés

Van egy apró, de pontos **rigolya**, ami nem támad, csak megjelöl. Nem tilt, csak **érezteti a határt**, amit nem illik átlépni. A tömeg nem érti, de érzi, hogy itt **más szabály működik**. A zilált haj nem hiba, hanem **állásfoglalás**: nem simul, hanem szétáll.

„Nevess csak — de nem érted."
„Ez nem rendetlenség, hanem választás."

III. Makacs visszapiszkálás

Az „oochy koochy" itt nem könnyedség, hanem **gyermeki makacsság**. Naivnak tűnik, mégis **nem hagyja lezárni** a helyzetet. Nem kér engedélyt, nem kér értelmezést — **ott marad**. A mozdulat újra és újra **visszajelöl**, mintha azt mondaná: még nem vége.

„Oochy koochy — visszanyúlok."
„Nem oldom fel, amit felépítettem."

IV. Túlfeszített nagyszerűség

Valami **túl tökéletes** kezd felgyűlni, ami már nem fér el a keretben. A szépség nem dekoráció, hanem **túltöltött erő**, amit vissza kell tartani. Nem robban szét, hanem bent marad — ettől válik **elviselhetetlenül erőss**é. Ez a visszafogott túlerő adja azt a **legendás súlyt**, amit nem lehet kikerülni.

„Nem robbanok — megtartom."
„A súly bennem marad, és ettől nő."

V. Öntörvényű emelkedettség

Nem kívülről építkezik, nem kér tükröt — **önmagát írja** meg. Az autodidakta jelenlét nem tanul, hanem **kialaku**l. A tökéletesség nem cél, hanem **mellékhatás**. A végén nem történik látványos kitörés — mégis **minden eldőlt**.

„Nem magyarázom — jelen vagyok."
„Ez én vagyok, így marad."

OochyKoochy - Líra - HU

[1. versszak]
Ugrálós dallamos, ugrálós dallamos, érezd a hangulatot,
Lármázva, lábak a föld felett, nem látod?
Táncolsz, mint egy gyerek, akinek semmi gondja sincs a világon,
Lengeted a csípődet, pörögsz a csillagfény alatt.

[1. refrén]
Ugrálós dallamos, ugrálós dallamos, ugorjunk fejest,
Nevetés a levegőben, éljük az életet.

Érezd a ritmust, rázd szabadjára, kelj életre,
Ugrálós dallamos, ugrálós dallamos, virágozzunk.

[2. refrén]
Ugrálós dallamos, ugrálós dallamos, próbáld ki,
Az öröm ritmusai repítenek.

Minden lépéssel engedd el az eget,
Ugrálós dallamos, ugrálós dacoljunk.

[Híd]
A pillanatban felejtsd el a miértet,
Csak táncolj, csak élj, csak sóhajts.

Nincs szükség aggodalomra, csak egy magasra,
Úristen, ugráló dzsivel, szabadíts fel.

[2. versszak]
Ugráló dzsivel, úristen, érezd a szellőt,
Lépések kopognak, kezek csapkodnak, kérlek?

Hangosan nevetünk, könnyedén mozogunk,
Lengetjük a csípőnket, forogunk, ebben a térben.

[3. refrén]
Úristen, ugráló dzsivel, merüljünk el,
Nevetés a levegőben, éljük az életet.

Érezd a ritmust, rázd szabadjára, kelj életre,
Úristen, ugráló dzsivel, virágozzunk.

[4. refrén]
Ó, kósz, ugráló dzsivel, próbáld ki,
Az öröm ritmusai repítenek.
Minden lépéssel engedd el az eget,
Ó, kósz, ugráló dzsivel, dacoljunk.

6.

VelvetyWave

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

VelvetyWave - English version - EN

I. — The Initial Vibration (inner ignition)

The **velvet** heat does not begin outside, but deep within, in a **slowly** twisting inner point.
The movement is not visual, but a **sensation**, where the lower and upper planes of the body gently **slide apart**.
“Risza” is not a shape here, but a **hidden mechanism**, pulling and releasing at once.
The voice does not sing, it **hummers softly**, in small, pulsating fractures.
This state is not yet music — only a **forming wave**.

II. — The Rising Arc (lift and hold)

The rhythm **leads up**, catches, then briefly **holds itself** in balance.
Latin pulse hides within — not directly, but as a **layered memory**.
The melody reaches, but does not break free; it rather **tensions**, like a restrained motion.
The female voice is present now, yet does not lead — it only **colors** the space.
The upper plane expands, and the sound drifts into a **distant field**.

III. — The Break and Descent (controlled fall)

The structure **releases**, and the motion twists downward, not falling, but **spiraling down**.
Chorus-like rings emerge, as **soft circles**, containing the energy.
The female role transforms: not unfolding, but **withdrawing** into a state of readiness.
The sound fragments into small particles, yet it does not **end**.
The hymn-like feel remains only a shadow — a **halfspoken** closure.

IV. — The Pre-Ending Suspension (open resolution)

The music does not end, it **fades out** into a suspended inner space.
The velvety texture remains, but now **slightly sour**, subtly shifting.
The pulsing becomes rarer, yet each micro-pause is **precisely** felt.
The sounds say nothing — they simply **coexist** side by side.
This is not an ending — but a **continuing wave**, ready to begin again.

VelvetyWave - Lyrics - EN

[Women — Intro Pulse]

pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta
pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta

ta-RA-ra ta-RA-ra ta-RA-ra

ta-RA-ra (pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta)
ta-RA-ra (pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta)

ta-RA-ra ta-RA-ra ta-RA-ra

[Man — Direction / Texture Layer]

The melody should be **catchy**,
but **dra-MA-ti-cal-ly ex-PE-ri-men-tal** —

late rise… delayed grip…

one con-ti-nu-ous sound stage,
soft-ly pul-sing — al-most **fuz-zy**

upper plane… dis-tant field…

[Together — Mark]

ONE

[Women — Suspension Layer]

Vel-ve-ty… slight-ly **SOUR** state…
gen-tly pul-sa-ting **RINGS**

(my pro-po-sal…)

[Women — Groove Fragment / Body Loop]

papp papp — papp papp a-RA-ra
papp papp pa — papp papp a-RA-ra

papp papp pa — papp papp a-RA-ra — pa-AE

papp papp pa — papp papp a-RA-ra

pap-pa-pa — papp papp a-RA-ra — pa-AE-E

“Extend”

[Man — Low Structure Echo]

not a be-gin-ning —
just a re-sur-face…
same wave…
dif-fer-ent pres-sure…
no edge…
no end…

[Women — Spiral Motion Layer]

ra-ta… ra-ta… pa-pa-RA…
cir-cle with-out clo-sure…
pa-pa… pa-pa…
a-RA-ra… a-RA-ra…
down-ward twist —
but still a-float…

[Together — Soft Mark]

TWO

[Women — Ring Expansion]

oo-oo… vel-ve-ty drift…
slight sour… shift-ing tone…
ring in-side ring…
gen-tle — break-ing a-part…

[Man — Dissolving Direction]

less pulse…
more air…
frag-ments stay…
but don’t con-nect…
let it hang…

[Women — Pre-End Suspension Echo]

ta-RA… (long)… ta-RA…
no fi-nal word…
just a… con-ti-nu-ing…
softer… fur-ther…
still there…

VelvetyWave - Versión en español - ES

I. — La vibración inicial (inicio interno)

El calor **terciopelo** no comienza afuera, sino en lo profundo, en un punto interno que gira **lentamente**.
El movimiento no es visual, sino una sen-sa-ción, donde los planos inferior y superior del cuerpo se **deslizan** suavemente.
El “risza” no es forma aquí, sino un **mecanismo oculto**, que tira y suelta al mismo tiempo.
La voz no canta, sino que **murmura suavemente**, en pequeñas fracturas pulsantes.
Este estado aún no es música — solo una **onda en formación**.

II. — El arco ascendente (elevación y sostén)

El ritmo **asciende**, atrapa, y por un instante **se sostiene** a sí mismo.
Un pulso latino vive dentro — no directo, sino como un **recuerdo en capas**.
La melodía se extiende, pero no estalla; más bien **se tensa**, como un gesto contenido.
La voz femenina ya está presente, pero no lidera — solo **colorea** el espacio.
El plano superior se expande, y el sonido se desliza hacia un **campo distante**.

III. — La ruptura y la caída (descenso controlado)

La estructura **se libera**, y el movimiento gira hacia abajo, no cae, sino que **se enrosca**.
Surgen círculos corales como **anillos suaves**, conteniendo la energía.
El rol femenino cambia: no se despliega, sino que **se retrae**, quedando en estado de preparación.
El sonido se fragmenta en partes pequeñas, pero no **termina**.
La sensación himno queda como sombra — un **cierre a medias**.

IV. — La suspensión final (cierre abierto)

La música no termina, sino que **se apaga lentamente** en un espacio interno suspendido.
La textura aterciopelada permanece, pero ahora **ligeramente ácida**, desplazándose sutilmente.
El pulso se vuelve más escaso, pero cada micro-pausa es **precisamente** perceptible.
Los sonidos no dicen nada — simplemente **coexisten**.
Esto no es un final — sino una **onda continua**, lista para comenzar de nuevo.

VelvetyWave - Lyrics - ES

[Mujer — Pulso inicial]

pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta
pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta

ta-RA-ra ta-RA-ra ta-RA-ra

ta-RA-ra (pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta)
ta-RA-ra (pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta)

ta-RA-ra ta-RA-ra ta-RA-ra

[Hombre — Dirección / textura]

La me-lo-dí-a debe ser **pe-ga-di-za**,
pero **dra-MÁ-ti-ca y ex-pe-ri-men-TAL** —

subi-da tar-dí-a… sus-pen-sión re-te-ni-da…

un es-ce-na-rio so-no-ro con-ti-nuo,
sua-ve-men-te pul-san-te — ca-si **di-fu-so**

pla-no al-to… cam-po le-ja-no…

[Juntos — Marca]

UNO

[Mujer — Capa suspendida]

Es-ta-do ter-cio-pe-lo… li-ge-ra-men-te **Á-ci-do**…
con **A-ni-llos** que pul-san sua-ve-men-te

(mi pro-pues-ta…)

[Mujer — Groove / bucle corporal]

papp papp — papp papp a-RA-ra
papp papp pa — papp papp a-RA-ra

papp papp pa — papp papp a-RA-ra — pa-EH

papp papp pa — papp papp a-RA-ra

pap-pa-pa — papp papp a-RA-ra — pa-EH-E

“Extend”

[Hombre — Eco de Estructura Baja]

No es un comienzo —
solo una superficie…
la misma ola…
diferente presión…
sin borde…
sin final…

[Mujeres — Capa de Movimiento Espiral]

ra-ta… ra-ta… pa-pa-RA…
círculo sin cierre…
pa-pa… pa-pa…
a-RA-ra… a-RA-ra…
giro hacia abajo —
pero aún flotando…

[Juntos — Marca Suave]

DOS

[Mujeres — Expansión de Anillo]

oo-oo… deriva aterciopelada…
ligera acidez… tono cambiante…
anillo dentro de anillo…
suave — separándose…

[Hombre — Dirección de Disolución]

menos pulso…
más aire…
los fragmentos permanecen…
pero no se conectan…
déjalo colgando…

[Mujeres — Suspensión Pre-Final] [Eco]

ta-RA… (largo)… ta-RA…
sin palabra final…
solo un… continuo…
más suave… más lejos…
aún ahí…

VelvetyWave - Magyar változat - HU

I. — A kiinduló rezgés (belső indítás)

A **bársonyos** hő nem kívül kezdődik, hanem mélyen, egy **lassan** tekeredő belső pontban.
A mozgás nem látvány, hanem **érzet**, ahol a test alsó és felső síkja finoman **elcsúszik** egymás mellett.
A „risza” itt nem forma, hanem **titkos mechanika**, amely húz és enged egyszerre.
A hang nem énekel, hanem dör-mög-ve su-sog, apró, pulzáló törésekben.
Ez az állapot még nem zene — csak egy **felkészülő hullám**.

II. — A felépülő ív (emelkedés és megtartás)

A ritmus **felvezet**, megfog, majd egy pillanatra **megtartja** saját súlyát.
Latin lüktetés bújik meg benne — nem direkt, hanem **rétegezett emlékként**.
A dallam kapaszkodik, de nem tör ki; inkább **feszül**, mint egy visszatartott mozdulat.
A női hang itt már jelen van, de még nem vezet — csak **színezi** a teret.
A felső sík kitágul, és a hangzás **távoli** térbe csúszik.

III. — A törés és visszahullás (kontrollált zuhanás)

A szerkezet **elenged**, és a mozgás lefelé kezd csavarodni, nem zuhan, hanem **lecsavar**.
A kórusszerű körök megjelennek, mint **lágy gyűrűk**, amelyek visszafogják az energiát.
A női szerep itt átalakul: nem kiteljesedik, hanem **viszszahúzódik** készenléti állapotba.
Apró, széttöredező elemekre esik szét a hang, mégsem lesz **vége**.
A himnikus érzet csak árnyék — egy **félig kimondott** lezárás.

IV. — A lezárás előtti lebegés (nyitva hagyott vég)

A zene nem zárul le, hanem **elhalkulva** lebeg tovább egy belső térben.
A bársonyos textúra megmarad, de már **savanyúan** vibrál, finoman elcsúszva.
A pulzálás egyre ritkább, mégis **pontosan** érzékelhető minden mikro-szünet.
A hangok nem mondanak ki semmit, csak **jelen vannak** egymás mellett.
Ez nem befejezés — hanem egy **tovább élő hullám**, ami újraindulhat.

VelvetyWave - Lyrics - HU

[Nő — Indító pulzus]

pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta
pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta

ta-RA-ra ta-RA-ra ta-RA-ra

ta-RA-ra (pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta)
ta-RA-ra (pa-RA-ra rat-TA-ta RA-ta)

ta-RA-ra ta-RA-ra ta-RA-ra

[Férfi — Irány / textúra]

A dal legyen **fogós**,
de **drá-MA-i-an kí-SÉR-le-ti** —

ké-sett emelés… késleltetett tartás…

egy folya-ma-tos hang-tér,
fi-no-man pul-zá-ló — szin-te **kö-dös**

fel-ső sík… tá-vo-li tér…

[Együtt — Jel]

EGY

[Nő — Lebegő réteg]

Bár-so-nyos… eny-hén **SA-va-nyú** ál-la-pot…
fi-no-man pul-zá-ló **GYŰ-rűk**

(a-ja-na-tom…)

[Nő — Groove / test-loop]

papp papp — papp papp a-RA-ra
papp papp pa — papp papp a-RA-ra

papp papp pa — papp papp a-RA-ra — pa-EE

papp papp pa — papp papp a-RA-ra

pap-pa-pa — papp papp a-RA-ra — pa-EE-E

“Extend”

[Férfi — Alacsony Szerkezetű Visszhang]

nem kezdet —
csak egy újrafelszínre kerülés…
ugyanaz a hullám…

különböző nyomás…

nincs él… nincs vég…

[Nők — Spirális Mozgás Réteg]

ra-ta… ra-ta… pa-pa-RA…
kör záródás nélkül…

pa-pa… pa-pa…
a-RA-ra… a-RA-ra…
lefelé csavarodás —
de még mindig lebeg…

[Együtt — Lágy Jel]

KETTŐ

[Nők — Gyűrű Tágulás]

oo-oo… bársonyos sodródás…
enyhén savanyú… változó hang…

gyűrű belül gyűrű…
gyengéd — egy rész megtörése…

[Férfi — Oldódás Iránya]

kevesebb pulzus…
több levegő…

töredékek maradnak…
de nem kapcsolódnak…
hagyd lógni…

[Nők — Vég előtti Felfüggesztés Visszhangja]

ta-RA… (hosszú)… ta-RA…
nincs záró szó…
csak egy… folytatás…
lágyabb… to-vább… még mindig ott van…

7.

TropIzza

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

TroplIzza - Concept - EN

1. Taste of the Moment – drifting above cities

In neon rain, **faces blur into reflections**, never just one story.
Global cities pulse into a single **flavor we're told to follow**.
The mirror no longer shows us, but the **voice of the crowd**, loud and relentless.
Even ancient stone trembles beneath a modern **hunger that never rests**.
And somewhere inside, it settles: this is not a choice, but a **direction assigned**.

2. Digital Fever – the rise of taste

This era doesn't ask, it commands: **this is what you want now**.
Between sweet and sharp, the spark of **controversy ignites attention**.
A simple bite becomes a stage where **worlds collide and merge**.
Under glowing screens, every instinct turns **visible and amplified**.
The night stretches endlessly—because we sustain its **constant presence**.

3. Desire and Replica – curated identity

Cities change, but the rhythm stays: **chase, select, possess**.
We don't shape the look anymore—the look **reshapes us back**.
Mirrors fracture, yet the image remains **convincingly whole**.
We purchase stories, then slowly become stories ourselves.
And we whisper it proudly: this game is ours—or at least, **feels like it is**.

4. Doubt and Power – owning the night

For a second, everything pauses: is this real **power, or illusion**?
Desire may not be ours—just carefully **planted impulses**.
A thousand cities, a thousand screens, chasing the same **perfect image**.
Still, we don't stop—the night belongs to us, and it keeps calling.
No more hesitation—the motion itself becomes the **reason to move**.

5. Declaration – one taste, one world

Names and places fade; what matters is what we **declare together**.
A single symbol evolves into a modern **ritual of identity**.
Flavors, lights, and bodies burn inside a **shared present moment**.
Power isn't out there—it lives within every **choice we make**.
And in the end, only this remains: **we own the night**.

TropIzza - Lyrics - EN

[Verse 1]
Neon signs in London rain,
See my face in the window pane.
Paris lights, a dizzy blur,
Every trend, we must concur.
Look in the mirror, see the crowd,
Shouting all their tastes out loud.
Rome is calling, ancient stone,
But the modern hunger stands alone.

[Chorus]
It's the flavor of the moment, the global decree,
The sweet and sour controversy.
Pineapple-pizza, take it higher, higher,
Fueling the digital fire.
We all know the truth, we are aligned,
Leaving all the purists behind.
That night goes on and on, the night goes on and on,
We found the power, from dusk till dawn.

[Verse 2]
New York hustle, concrete heat,
Miami vice on every street.
We buy the brand, we wear the look,
Reading from the same old book.
Mirrors shatter, but the image holds,
Stories bought and stories sold.
We all think the time has come to claim,
The ownership of this strange game.

[Bridge]
Wait a minute—is this power, or just a cheap thrill?
A manufactured desire that we willingly fill?
A thousand cities, a thousand screens,
Chasing down these synthetic dreams.
But we own the night, we own the taste,
No second thought, no time to waste.

[Outro]
London, Paris, Rome—pizza-pizza.
New York, Miami—pineapple-pizza.
We own the power, we own the night.
Higher, higher, burning bright.
We own. We own.

TropIzza - Concepto - ES

1. El sabor del momento – flotando entre ciudades

Bajo la lluvia de neón, los rostros se disuelven en reflejos.
Las ciudades laten juntas en un solo sabor que seguimos sin dudar.
El espejo ya no devuelve identidad, sino la voz de la multitud.
Hasta la piedra antigua vibra con un hambre moderna e infinita.
Y dentro de mí nace una certeza: no es elección, es un camino impuesto.

2. Fiebre digital – el auge del gusto

Esta era no pregunta, ordena: esto es lo que deseas ahora.
Entre lo dulce y lo ácido arde la chispa de la controversia.
Un gesto simple se vuelve escenario donde mundos chocan y se mezclan.
Bajo las pantallas, cada impulso se vuelve visible y compartido.
La noche no termina—porque nosotros sostenemos su presencia constante.

3. Deseo y reflejo – identidad construida

Las ciudades cambian, pero el ritmo insiste: correr, elegir, poseer.
Ya no creamos estilo—el estilo nos reconstruye desde dentro.
Los espejos se rompen, pero la imagen sigue perfectamente intacta.
Compramos historias y terminamos siendo parte de ellas.
Y lo decimos sin dudar: este juego es nuestro—o al menos, así lo sentimos.

4. Duda y poder – dueños de la noche

Por un instante, todo se detiene: ¿es esto poder o ilusión?
Tal vez el deseo no es nuestro, sino sembrado con precisión.
Mil ciudades, mil pantallas, persiguiendo la misma imagen ideal.
Pero seguimos—la noche nos pertenece y nos empuja.
Sin pensar más, el movimiento se convierte en la única verdad.

5. Declaración – un sabor, un mundo

Los nombres se disuelven, queda lo que proclamamos juntos.
Un símbolo se transforma en un ritual moderno de identidad.
Sabores, luces y cuerpos arden en un presente compartido.
El poder no está afuera—vive en cada decisión tomada.
Y al final, solo queda esto: somos dueños de la noche.

TropIzza - Lyrics - ES

[Estrofa 1]
Letreros de neón bajo la lluvia londinense,
Mira mi rostro en el cristal de la ventana.
Luces de París, un borrón vertiginoso,
Toda tendencia, debemos estar de acuerdo.
Mírate en el espejo, ve a la multitud,
Gritando a viva voz todos sus gustos.
Roma llama, piedra antigua,
Pero el hambre moderna permanece sola.

[Estribillo]
Es el sabor del momento, el decreto global,
La controversia agridulce.
Pizza de piña, llévala más alto, más alto,
Alimentando el fuego digital.
Todos conocemos la verdad, estamos alineados,
Dejando atrás a todos los puristas.
Esa noche continúa y continúa, la noche continúa y continúa,
Encontramos el poder, desde el anochecer hasta el amanecer.

[Estrofa 2]
El bullicio de Nueva York, el calor del asfalto,
Vicio de Miami en cada calle.
Compramos la marca, vestimos el estilo,
Leyendo el mismo libro de siempre.
Los espejos se rompen, pero la imagen permanece,
Historias compradas e historias vendidas.
Todos creemos que ha llegado el momento de reclamar,
La propiedad de este extraño juego.

[Puente]
Un momento, ¿esto es poder o solo una emoción barata?

¿Un deseo fabricado que satisfacemos voluntariamente?
Mil ciudades, mil pantallas,
Persiguiendo estos sueños sintéticos.
Pero somos dueños de la noche, somos dueños del sabor,
Sin pensarlo dos veces, sin tiempo que perder.

[Outro]
Londres, París, Roma: pizza, pizza.
Nueva York, Miami: pizza de piña.
Somos dueños del poder, somos dueños de la noche.
Más alto, más alto, brillando intensamente.
Somos dueños. Somos dueños.

Troplzza - Koncepció - HU

1. A pillanat íze – városok fölött lebegve

A neonfényes esőben arcok tükröződnek, mégsem egyetlen történet szól.
A világvárosok lüktetése egyetlen közös ízbe sűrűsödik, amit követni kell.
A tükörben már nem önmagunk áll, hanem a tömeg akarata, hangosan és könyörtelenül.
Az ősi kövek alatt is ott remeg a modern éhség, ami sosem csillapodik.
És valahol bennem megszületik: ez nem választás, hanem kijelölt irány.

2. Digitális láz – az ízlés forradalma

Ez a korszak már nem kérdez, csak diktál: most ezt kell akarni.
Az édes és savanyú határán lobban fel a vita tüze, ami mindent felemészt.
Egy egyszerű étel mögött egész világok ütköznek össze, mégis együtt emelkednek.
A képernyők fénye alatt minden döntésünk láthatóvá válik, és ez ad erőt.
Az éjszaka nem ér véget – mert mi tartjuk életben a folyamatos jelenlétet.

3. Vágy és másolat – a megvásárolt identitás

A városok cserélődnek, de a ritmus ugyanaz: futás, választás, birtoklás.
Már nem mi formáljuk a stílust, hanem a stílus formál minket vissza.
A tükrök repednek, de a kép mégis tökéletes marad, mintha igaz lenne.
Történeteket veszünk, és történetekké válunk, egy végtelen körforgásban.
És egyszer csak kimondjuk: ez a játék már a miénk – vagy legalábbis annak hisszük.

4. Kétely és hatalom – az éjszaka birtoklása

Egy pillanatra megáll minden: vajon ez valódi erő, vagy csak illúzió?
A vágyaink talán nem is a mieink, csak ügyesen elültetett késztetések.
Ezernyi város, ezernyi képernyő – és mégis ugyanazt a képet kergetjük.
De nincs idő megállni, mert az éjszaka már a miénk, és hív tovább.
Nem kérdezünk többet – mert a döntés maga lett a lendület, ami visz.

5. Kinyilatkoztatás – egy íz, egy világ

Nevek és helyek csak díszletek, a lényeg az, amit közösen kiáltunk.
Egyetlen jelenség köré épül fel a modern identitás rituáléja.
Az ízek, a fények és a testek együtt égnek egy folyamatos jelenben.
A hatalom nem kívül van – bennünk lobog, minden választásban.
És végül csak ennyi marad: mi birtokoljuk az éjszakát.

TropIzza - Lyrics - HU

[1. versszak]
Neonreklámok a londoni esőben,
Lásd az arcomat az ablaktáblában.

Párizsi fények, szédítő homály,
Minden trenddel egyet kell értenünk.

Nézz a tükörbe, lásd a tömeget,
Minden ízlésüket hangosan kiabálják.

Róma hív, ősi kő,
De a modern éhség egyedül áll.

[Refrén]
Ez a pillanat íze, a globális rendelet,
Az édes-savanyú vita.
Ananászpizza, vidd magasabbra, magasabbra,
Tüzeljük a digitális tüzet.

Mindannyian tudjuk az igazságot, egyetértünk,
Magam mögött hagyva az összes puristát.
Az az éjszaka megy tovább és tovább, az éjszaka megy tovább és tovább,
Megtaláltuk az erőt, alkonyattól hajnalig.

[2. versszak]
New York-i nyüzsgés, betonhő,
Miami bűn minden utcán.
Megvesszük a márkát, viseljük a megjelenést,
Ugyanabból a régi könyvből olvasunk.
A tükrök összetörnek, de a kép tartja,
Vett történetek és eladott történetek.
Mindannyian azt hisszük, eljött az idő, hogy igényt tartsunk,
Ennek a furcsa játéknak a tulajdonjogára.

[Híd]
Várjunk egy percet – hatalom ez, vagy csak egy olcsó izgalom?
Egy mesterséges vágy, amit készségesen kielégítünk?
Ezer város, ezer képernyő,
Ezeket a mesterséges álmokat üldözve.
De miénk az éjszaka, miénk az íz,
Nincs második gondolat, nincs vesztegetni való idő.

[Outro]
London, Párizs, Róma – pizza-pizza.
New York, Miami – ananász-pizza.
Miénk a hatalom, miénk az éjszaka.
Magasabbra, magasabbra, fényesen égve.
Miénk. Miénk.

8.

SaborFrenzy

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

SaborFrenzy - Emotional Thread & Concept – EN

1. Curiosity – The First Stirring

At the afternoon table, a **restless curiosity** awakens, reaching beyond habit toward something vivid and undefined.
The meeting of **salt and golden sweetness** condenses into a single bite, carrying distant cultures within it.
A **small yet defiant voice** rises, no longer willing to stay quiet or contained.
Colors — **sweet, red, yellow** — shift from mere perception into invitation and tension.
This is the origin point, where innocence meets the first spark of **unrestrained discovery**.

2. Release – The Voice Breaking Open

The repeating cry becomes a **fragmented explosion of joy**, dissolving structure into sensation.
The house begins to turn under a **childlike frenzy**, as if reality bends to emotion.
The taste **lingers with intention**, refusing to fade into memory.
A laughing shadow emerges as an **independent force**, no longer tied to the body. Here, experience transforms into **ritual**, something instinctive and uncontrollable.

3. Signs of Nature – The Inner Direction

Parrots slicing the air and rain falling like seeds become **symbols rather than scenery**.
The orchard roof echoes with a **rhythmic pulse**, guiding an unseen movement.
A gesture without hesitation reveals **certainty instead of curiosity**.
The faint crackle of the plate carries a **contained tension**, ready to unfold.
This phase reveals that the journey is no longer external, but **deeply internalized**.

4. Tension – Collision and Acceleration

Metallic impacts amplify a **controlled chaos**, breaking through the surface.
The spiral of porcelain **absorbs order**, reshaping it into motion and instability.
The spoken sound triggers **movement, jumps, and pulsation**, as control slips into rhythm.
Breaking the rule becomes a **deliberate act of transformation**, not rebellion alone.
At this threshold, the experience reaches its peak and **refuses to retreat**.

5. Overflow – Exaggerated Innocence

Sugar and salt clash in a **harmonic conflict**, generating intensity instead of balance.
The golden liquid flows freely, embracing **mess as part of the expression**.
The table turns into a stage where the body follows an **inner detonation**.
The returning cry evolves into a **world-shaping force**, beyond language.
This ending is not closure, but a state of **excessive yet pure joy**, overwhelming everything.

SaborFrenzy - Lyrics - EN

[Verse 1]
At the afternoon table
You look at everything with curiosity
A golden slice
The world smells of salt
Your little voice grows louder
So small and so fierce
And a strange secret comes out
Sweet
Red
Yellow

[Chorus]
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
Pineapple
Pineapple
It stays in your mouth
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
And the house turns slowly
When your crazy shadow laughs

[Break]
[Parrots chatter in the trees]
[Rainstick
Soft and distant]

[Verse 2]
The parrots cut the air with their paper wings
The rain falls in seeds on the roof of the orchard
I follow your mystery
You point without trembling
And the plate makes a small crackle as it shines

[Bridge]
[Metal drums] [slam in]
Plate
Plate
Choke now
Spiral porcelain
You say p-iii-jjja-a
And everything starts to jump

[Chorus]
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
Pineapple

Pineapple
Stays in your mouth
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
And the house spins slowly
When your crazy shadow laughs

Extend

[Verse 3]
You laugh — mischievously — breaking the rule without warning
Fingers with sauce, glistening, you don't want to wait anymore
You bite the hot edge, unafraid of burning
And you shout “pi-iii-jjja-a” while everything starts to spin

Sugar at war with salt, you don't plan to stop
The golden juice runs over you, you don't want to clean up
The table becomes your dance floor, you start to jump
And the world goes “boom” when you sing again

SaborFrenzy - Hilo Emocional y Concepto – ES

1. Curiosidad – El Primer Impulso
En la mesa de la tarde nace una **curiosidad inquieta**, que busca más allá de lo cotidiano.
La unión de **sal y dulzura dorada** se concentra en un solo bocado cargado de mundos.
Una **voz pequeña pero desafiante** se eleva, negándose a permanecer en silencio.
Los colores — **dulce, rojo, amarillo** — dejan de ser imagen y se convierten en deseo.
Aquí comienza el cruce entre inocencia y **descubrimiento sin límites**.

2. Liberación – La Voz que Estalla
El grito repetido se convierte en una **explosión fragmentada de alegría**.
La casa gira bajo un **frenesí infantil**, como si la realidad cediera.
El sabor **permanece con intención**, sin desaparecer.
La sombra que ríe se vuelve una **presencia autónoma**, más allá del cuerpo.
El momento se transforma en **ritual instintivo e inevitable**.

3. Señales de la Naturaleza – Dirección Interior
Los loros y la lluvia ya no son fondo, sino **símbolos cargados de sentido**.
El techo del huerto vibra con un **pulso rítmico** que guía el movimiento.
El gesto firme expresa **certeza absoluta**, no duda.
El leve crujido del plato guarda una **tensión contenida**.
El camino deja de ser externo para volverse **profundamente interno**.

4. Tensión – Choque y Aceleración
Los golpes metálicos intensifican un **caos controlado** que emerge.
La espiral de porcelana **absorbe el orden** y lo transforma en movimiento.
La voz provoca **saltos, ritmo y vibración**, liberando la energía.
Romper la regla se convierte en un **acto consciente de cambio**.
Aquí el límite se alcanza y la experiencia **ya no retrocede**.

5. Desbordamiento – Inocencia Exagerada
Azúcar y sal chocan en un **conflicto armónico** lleno de intensidad.
El jugo dorado fluye sin control, aceptando el **desorden como expresión**.
La mesa se convierte en escenario de una **explosión interior**.
El grito regresa como una **fuerza que transforma el mundo**.
No es un final, sino un estado de **alegría excesiva y pura** que lo invade todo.

SaborFrenzy - Lyrics - ES

[Verse 1]
En la mesa de la tarde
Miras todo con curiosidad
Una rebanada dorada
El mundo huele a sal
Tu vocecita se agranda
Tan chiquita y tan feroz
Y sale un secreto raro
Dulce
Rojo
Amarilloooo

[Chorus]
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
Pineapple
Pineapple
Se queda en la boca
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
Y la casa gira lenta
Cuando ríe tu sombra loca

[Break]
[Parrots chatter in the trees]
[Rainstick
Soft and distant]

[Verse 2]
Los loros cortan el aire con sus alas de papel
La lluvia cae en semillas sobre el techo del vergel
Yo sigo tu misterio
Tú señalas sin temblar
Y el plato hace un pequeño crujido al brillar

[Bridge]
[Metal drums slam in]
Plato
Plato
Choca ya
Porcelana en espiral
Tú dices p-iii-jjja-a
Y todo empieza a saltar

[Chorus]
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
Pineapple

Pineapple
Se queda en la boca
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
Y la casa gira lenta
Cuando ríe tu sombra loca

Extend

[Verse 3]
Te ríes — traviesa — rompiendo la regla sin avisar
Dedos con salsa, brillando, no quieres ya esperar
Muerdes el borde caliente, sin miedo a quemar
Y gritas “pi-iii-jjja-a” mientras todo empieza a girar

Azúcar en guerra con sal, no piensas parar
El jugo dorado te corre, no quieres limpiar
La mesa se vuelve tu pista, te pones a saltar
Y el mundo hace “boom” cuando vuelves a cantar

SaborFrenzy - Érzelmi és Koncepciós leírás - HU

1. Kíváncsiság – Az első rezdülés

A délutáni asztalnál megszületik a **nyugtalan kíváncsiság**, amely nem kér engedélyt, csak rámutat a világ szélén villódzó ízekre.
A **só és arany illatának találkozása** egyetlen szeletben sűrűsödik, mintha kontinensek beszélnének egymással.
Egy **kicsi, de elszánt hang** áttöri a hétköznapok felszínét, és nem marad többé halk.
A színek – **édes, vörös, sárga** – már nem csak látványok, hanem ígéretek.
Itt kezdődik az a belső út, ahol a játék és a felfedezés még nem ismeri a határokat.

2. Kitörés – A hang, ami felszakad

A visszatérő kiáltás, a **széttartó szótagokra robbanó öröm**, már nem magyaráz, hanem uralja a teret.
A ház lassú forgása a **gyermeki őrület ritmusára** történik, mintha minden tárgy engedelmeskedne neki.
Az íz **nem múlik el**, hanem ott marad, makacsul, szinte akarattal.
Az árnyék nevetése **túlmutat a testen**, egy külön életet élő energia.
Ez a pillanat az, ahol az élmény túlnő önmagán, és **rituálévá válik**.

3. Természet és jel – A rejtett irány

A levegőt vágó papagájok és a **magként hulló eső** nem díszletek, hanem jelek egy mélyebb történethez.
Az orchidea-tetőn koppanó hangok **ritmust adnak a keresésnek**, amely már nem véletlen.
A mutatás – **remegés nélküli gesztus** – biztos tudásról árulkodik, nem kérdésről.
A tányér finom reccsenése **feszültséget hordoz**, mintha valami készülne átbillenni.
Ez a szakasz a felismerésé: az út nem kívül, hanem **belül rajzolódik ki**.

4. Feszültség – Az ütközés és gyorsulás

A fémes dobok becsapódása a **belső káosz felhangosítása**, amely eddig csak lappangott.
A porcelán spirálja **beszippantja a rendet**, és új törvényt ír a mozgásnak.
A kimondott szó újraindít mindent: **ugrás, lüktetés, kontrollált őrület**.
A szabály megszegése itt már nem hiba, hanem **tudatos átlépés**.
Ez a pont az, ahol az élmény eléri a határt, és **nem fordul vissza**.

5. Felszabadulás – Az öröm túlcsordulása

A cukor és só háborúja **nem feloldódik, hanem együtt tombol**, egyensúly helyett intenzitást teremtve.
A túlcsorduló aranyló lé **nem tisztul meg**, mert a rendetlenség maga az élmény része.
Az asztal tánctérré válik, ahol a test már csak **követi a belső robbanást**.
A kiáltás újra visszatér, de most már **világformáló erőként**.
Ez a vég nem lezárás, hanem egy **túlzó, mégis ártatlan öröm állapota**, amely mindent magával visz.

SaborFrenzy - Líra - HU

[1. versszak]
A délutáni asztalnál
Kíváncsian nézel mindent
Egy arany szelet
A világ sós illatú
A kis hangod hangosabb lesz
Olyan kicsi és olyan vad
És egy furcsa titok előbukkan
Édes
Piros
Sárga

[Refrén]
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
Ananász
Ananász
A szádban marad
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
És a ház lassan forog
Amikor őrült árnyékod nevet

[Szünet]
[Papagájok csicseregnek a fákon]
[Esőszilánk
Puha és távoli]

[2. versszak]
A papagájok papírszárnyaikkal hasítják a levegőt
Az eső magokban hullik a gyümölcsös tetejére
Követem a rejtélyedet
Remegés nélkül mutatsz
És a tányér halkan serceg, ahogy ragyog

[Híd]
[Fémdobok] [becsapódnak]
Tányér
Tányér
Fogyj meg most
Spirális porcelán
Azt mondod p-iii-jjja-a
És minden ugrálni kezd

[Refrén]
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
Ananász

Ananász
A szádban marad
P-iii-jjja-a
P-iii-jjja-a
És a ház lassan forog
Amikor az őrült árnyékod nevet

Extend

[3. versszak]
Nevetsz – huncutul – figyelmeztetés nélkül megszeged a szabályt
Ujjaid szósszal, csillognak, nem akarsz tovább várni
A forró szélét harapod, nem félsz az égéstől
És azt kiáltod, hogy „pi-iii-jjja-a”, miközben minden forogni kezd

Cukor háborúzik a sóval, nem tervezed, hogy abbahagyod
Az aranylé átfolyik rajtad, nem akarsz takarítani
Az asztal a táncparketteddé válik, ugrálni kezdesz
És a világ „bumm”-ot hallat, amikor újra énekelsz

9.

SOFIETTA

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

SOFIETTA — Emotional & Conceptual Thread - ENGLISH VERSION

1. The First Pulse

It begins as a single feminine current, not yet separated into roles or voices, but already carrying the sense of a **shared stage presence**.
The music feels like one body preparing itself for visibility, where emotion is still unspoken but already fully formed in tension.
There is no dialogue yet — only anticipation, as if the sound is watching itself gather strength before stepping forward.
Within this opening state, everything is unified: breath, rhythm, and intention are not layered, but fused.
The atmosphere is not narrative, but **pre-performance gravity**, where presence alone is already a statement. What is heard is not introduction, but emergence.

2. Becoming the Performer

Emotion does not arrive in words.
It arrives in controlled shifts of intensity.
Small adjustments in pressure, timing, and silence define identity more than melody.
The performer is learning how much of herself can be shown without losing internal control.
This is not expression, but **structured becoming**.
Visibility becomes discipline rather than exposure.

3. Emotional Pressure Field

The sound carries an internal emotional weight that is never directly named.
Anticipation stretches until it becomes form.
Every rhythmic change feels like a decision not spoken, only embodied.
Instability exists, but it is contained rather than released.
The presence remains exposed and protected at the same time.
Emotion becomes consequence without explanation.

4. Singular Radiance

There is one dominant presence, never fragmented, only refracted.
Strength is not volume but containment.
Attention moves toward her without being asked.
Elegance becomes control over perception itself.
She does not perform for the space — the space reorganizes around her.
This is **radiance as structure**, not decoration.

5. Controlled Dissolution

The structure does not end. It loosens.
Clarity transforms into atmosphere. The presence fades without disappearing.
What remains is memory shaped like motion.
The final state is **residual emotion**, not conclusion.

SOFIETTA - Lyrics - EN

[Intro]
(breathy, cinematic, slow rising pulse)
Roja luna…
breathe slow…
hold the fire…
Sofietta

[Verse 1]
Crimson roses crown her hair
every silence pulls the stare
fingertips in silver lines
moving through the neon light
one step closer, drifting far
like she owns the darkened stars

[Chorus 1]
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
bodies sway in slow devotion
shadows melting into light
skin and smoke beneath the night
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
hearts collide in hidden motion

[Verse 2]
He can feel the whole room bend
when her rhythm turns again
every shoulder, every glance
pulls him deeper into trance
danger wrapped in velvet grace
lightning hidden in her waist

[Chorus 2]
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
crimson waves are rising higher
diamond heat beneath her skin
no one knows the fire within
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
breath and flame becoming one

[Verse 3]
One slow motion in the red
like a dream inside his head
all the room begins to fade
while she moves like pouring rain
leaving fever in the air
no one else could take her place

[Bridge]
Sofietta…
moving like a crimson flame
Sofietta…
no one leaves the night the same

[Final Chorus]
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
bodies lost in slow surrender
waves of heat and velvet sound
pulling all the world around
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
Sofietta in endless motion

[Outro]
Sofietta… ahhh…
slow fire in the dark…
Sofietta…
velvet fading into heart…

SOFIETTA — Hilo Emocional y Conceptual - VERSIÓN ESPAÑOLA

1. El primer pulso

Comienza como una sola corriente femenina, aún sin dividirse en roles o voces, pero ya portando la sensación de una **presencia escénica compartida**.
La música se percibe como un solo cuerpo preparándose para ser visible, donde la emoción aún no se dice, pero ya existe como tensión completa.
No hay diálogo — solo espera, como si el sonido se observara a sí mismo acumulando fuerza antes de avanzar.
En este estado inicial todo está unido: respiración, ritmo e intención no están en capas, sino fusionados.
No es introducción, es **aparición**.

2. El nacimiento de la performer

La emoción no llega en palabras. Llega en cambios controlados de intensidad.
Pequeños ajustes de presión, tiempo y silencio definen la identidad.
La performer aprende cuánto de sí misma puede mostrar sin perder control interno.
No es expresión, es **formación estructurada**.
La visibilidad se convierte en disciplina.

3. Campo de presión emocional

El sonido contiene un peso emocional interno que nunca se nombra directamente.
La anticipación se estira hasta convertirse en forma.
Cada cambio rítmico es una decisión no hablada.
La inestabilidad existe, pero está contenida.
La presencia es a la vez expuesta y protegida.
La emoción se convierte en consecuencia sin explicación.

4. Radiancia singular

Existe una sola presencia dominante, no fragmentada, sino refractada.
La fuerza no es volumen, sino contención.
La atención se dirige hacia ella sin ser solicitada.
La elegancia se convierte en control de percepción.
No actúa para el espacio — el espacio se reorganiza alrededor de ella.
Esto es **radiancia como estructura**.

5. Disolución controlada

La estructura no termina. Se afloja. La claridad se vuelve atmósfera. La presencia no desaparece, se difumina. Queda la memoria del movimiento.
El final es **residuo emocional**, no conclusión.

SOFIETTA - Lyrics - ES

[Introducción]
(Pulso suave, cinematográfico, de ascenso lento)
Roja luna…
respira despacio…
contén el fuego…
Sofietta

[Estrofa 1]
Rosas carmesí coronan su cabello
cada silencio atrae la mirada
puntas de los dedos en líneas plateadas
moviéndose a través de la luz de neón
un paso más cerca, alejándose a la deriva
como si fuera dueña de las estrellas oscuras

[Estribillo 1]
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
cuerpos se mecen en lenta devoción
sombras que se funden en luz
piel y humo bajo la noche
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
corazones que chocan en movimiento oculto

[Estrofa 2]
Él puede sentir cómo toda la habitación se dobla
cuando su ritmo cambia de nuevo
cada hombro, cada mirada
lo arrastra más profundamente al trance
peligro envuelto en gracia aterciopelada
un rayo oculto en su cintura

[Estribillo 2]
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
carmesí Las olas se elevan más
Calor de diamante bajo su piel
Nadie conoce el fuego que lleva dentro
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
Aliento y llama se funden en uno

[Estrofa 3]
Un movimiento lento en el rojo
Como un sueño en su cabeza
Toda la habitación comienza a desvanecerse
Mientras ella se mueve como lluvia torrencial
Dejando fiebre en el aire
Nadie más podría ocupar su lugar

[Puente]
Sofietta…
Moviéndose como una llama carmesí
Sofietta…
Nadie sale de la noche igual

[Coro final (Extendido)]
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
Cuerpos perdidos en una lenta rendición
Olas de calor y sonido aterciopelado
Atrayendo al mundo entero
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
Sofietta en movimiento infinito

[Outro]
Sofietta… ahhh…
Fuego lento en la oscuridad…
Sofietta…
Terciopelo desvaneciéndose en el corazón…

SOFIETTA - Emotional & Conceptual Thread - MAGYAR VERZIÓ

1. Az első pulzus

Egyetlen női áramlással indul, még nem szétválva szerepekre vagy hangokra, de már jelen van a **közös színpadi kisugárzás** érzete.
A zene olyan, mintha egy test készülne a láthatóságra, ahol az érzelem még kimondatlan, de már feszültségben teljes.
Nincs párbeszéd — csak várakozás, mintha a hang saját magát figyelné, ahogy erőt gyűjt a belépéshez.
Ebben a kezdeti állapotban minden egység: lélegzet, ritmus és szándék még nem rétegzett, hanem összeolvadt. Ez nem bevezetés, hanem **megjelenés**.

2. A performer megszületése

Az érzelem nem szavakban érkezik.
Hanem finoman szabályozott intenzitásváltásokban.
Nyomás, időzítés és csend apró eltolásai határozzák meg az identitást.
A performer azt tanulja, mennyit mutathat magából anélkül, hogy elveszítené az önkontrollt. Ez nem kifejezés, hanem **strukturált kialakulás**.
A láthatóság fegyelem lesz, nem kitárulkozás.

3. Érzelmi nyomásmező

A hang belső érzelmi súlyt hordoz, amit sosem nevez meg közvetlenül.
A várakozás addig nyúlik, míg formává válik.
Minden ritmusváltás egy kimondatlan döntés.
Az instabilitás jelen van, de kontrollált.
A jelenlét egyszerre védett és kitett.
Az érzelem magyarázat nélküli következéssé válik.

4. Egységes ragyogás

Egyetlen domináns jelenlét létezik, nem széttörve, hanem megtörve fényben.
Az erő nem hangerő, hanem visszafogottság.
A figyelem nem kérésre, hanem természetesen irányul felé.
Az elegancia maga lesz a kontroll a percepció felett.
Nem ő alkalmazkodik a térhez — a tér rendeződik köré.
Ez **ragyogás mint szerkezet**.

5. Kontrollált feloldódás

A struktúra nem lezárul. Hanem fellazul.
A tisztaság atmoszférává alakul.
A jelenlét nem tűnik el, csak elmosódik.
A mozdulat emlékké válik.
A végállapot **érzelmi maradék**, nem lezárás.

SOFIETTA - Líra - HU

[Bevezetés]
(lélegzetvételnyi, filmszerű, lassan emelkedő pulzus)
Roja luna…
lélegezz lassan…
tartsd vissza a tüzet…
Sofietta

[1. versszak]
Bíbor rózsák koronázzák a haját
minden csend magához vonzza a tekintetet
ujjhegyek ezüst vonalakban
haladnak a neonfényben
egy lépéssel közelebb, messze sodródva
mintha övéi lennének a sötét csillagok

[1. refrén]
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
testek ringatóznak lassú áhítatban
árnyékok olvadnak fénnyel
bőr és füst az éjszaka alatt
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
szívek ütköznek rejtett mozgásban

[2. versszak]
Érzi, ahogy az egész szoba meghajlik
amikor a ritmusa újra megfordul
minden váll, minden pillantás
mélyebbre húzza a transzba
bársonyos kecsességbe burkolt veszély
villám rejtőzik a derekában

[2. refrén]
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
bíbor hullámok emelkednek magasabbra
gyémánt hőség alatta bőr
senki sem ismeri a benne lévő tüzet
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
lélegzet és láng eggyé válnak

[3. versszak]
Egyetlen lassú mozdulat a vörösben
mint egy álom a fejében
az egész szoba elhalványul
miközben úgy mozog, mint a zuhogó eső
lázat hagyva a levegőben
senki más nem vehetné át a helyét

[Híd]
Sofietta…
bíborvörös lángként mozog
Sofietta…
senki sem hagyja el az éjszakát ugyanúgy

[Záró refrén (Bővített)]
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
testek elvesznek a lassú megadásban
hőhullámok és bársonyos hangok
körülölelik az egész világot
Ayaaa-reeeh… veloréééé…
Sofietta végtelen mozgásban

[Outro]
Sofietta… ahhh…
lassú tűz a sötétben…
Sofietta…
bársony halványul a szívben…

10.

GildHour

Lyrics, Concept

EN - ES - HU

GildHour – Emotional & Concept Explanation (EN)

I. THE LUXURY OF UNGUARDED HAPPINESS
Pure Comfort • No Performance • No Apology

Not every cherished moment needs an audience. Sometimes happiness arrives in its simplest form: a warm afternoon, a favorite drink, and the freedom to be entirely oneself.
The giant teddy becomes a witness to a version of her that nobody else gets to see.
No glamour. No expectations. No need to impress. Only comfort.

II. A COMPANION THAT NEVER INTERRUPTS
Silent Presence • Emotional Shelter • Familiar Warmth

There are feelings too delicate for conversation.
Some are spoken only in silence.
The oversized teddy exists inside that private territory, becoming part of daily rituals, forgotten thoughts, and small emotional recoveries.
It does not replace a person. It occupies a place that people rarely reach.
A place where affection remains uncomplicated.

III. THE WORLD SHE LEAVES BEHIND
Traces of Presence • Personal Rituals • Invisible Storytelling

The terrace feels inhabited even when empty.
A pair of sunglasses.
A bag left nearby.
Half-finished iced coffee.
Earphones waiting for the next song.
These objects are not the story.
They are evidence that the story has already happened.
The viewer enters after the emotion, not before it.

IV. THE TEDDY AS AN EMOTIONAL CONFIDANT
Shared Secrets • Soft Escapes • Unspoken Conversations

Every cherished object eventually absorbs a piece of its owner's personality.
The teddy listens to victories, frustrations, dreams, doubts and late-night reflections.
It becomes a silent keeper of moments that would sound insignificant to anyone else.
Yet those moments often become the most meaningful memories.

V. GILDED HOUR
Golden Light • Gentle Longing • Lasting Tenderness

The final scene contains no visible people.
And yet she is everywhere.
In the objects she touched.
In the atmosphere she created.
In the quiet warmth left behind.
The teddy leans forward as though still waiting for her return.
Not out of loneliness, but out of devotion.
Because some forms of affection never need words to remain alive.

Gilded Hour - Lyrics (EN)

CHOIR REFRAIN

We move through the glow,
through the weight of the night,
carried by echoes,
hidden from the light.

In the Gilded Hour,
we return once more,
not to where we started,
but to what we were before.

GildHour – Explicación Emocional y Conceptual (ES)

I. EL LUJO DE LA FELICIDAD SIN FILTROS
Comodidad Absoluta • Sin Apariencias • Sin Explicaciones

No todos los momentos felices necesitan espectadores.
A veces la felicidad aparece en su forma más sencilla: una tarde cálida, una bebida favorita y la libertad de ser exactamente quien eres.
El gran oso de peluche observa una versión de ella que nadie más conoce.

II. UN COMPAÑERO QUE NUNCA INTERRUMPE
Presencia Silenciosa • Refugio Emocional • Cercanía Familiar

Existen sentimientos demasiado delicados para convertirse en conversación.
Algunos sólo pueden existir en silencio.
El peluche no sustituye a una persona; ocupa un lugar al que pocas personas llegan.
Un lugar donde el cariño permanece simple y seguro.

III. EL MUNDO QUE ELLA DEJA ATRÁS
Huellas de Presencia • Rituales Personales • Historias Invisibles

La terraza parece habitada incluso cuando está vacía.
Las gafas de sol.
El bolso. El café helado. Los auriculares.
Los objetos no cuentan la historia. Demuestran que la historia ya ocurrió.

IV. EL OSO COMO CONFIDENTE EMOCIONAL
Secretos Compartidos • Refugios Suaves • Conversaciones Imaginadas

Con el tiempo, los objetos queridos absorben fragmentos de quienes los aman.
El oso escucha sueños, decepciones, ilusiones y pensamientos imposibles de explicar.
Guarda recuerdos que parecen pequeños, pero que terminan siendo enormes.

V. GILDED HOUR
Luz Dorada • Nostalgia Serena • Ternura Permanente

La escena final no muestra a nadie.
Y sin embargo, ella está en todas partes.
En los objetos. En la atmósfera. En la calma que permanece.
El oso permanece inclinado hacia adelante, como si todavía esperara.
No por soledad, sino por afecto.
Porque algunas formas de amor nunca necesitan palabras para existir.

La Hora Dorada (ES)

ESTRIBILLO DEL CORO

Nos movemos entre el resplandor,
entre el peso de la noche,
llevados por ecos,
ocultos a la luz.

En la Hora Dorada,
regresamos una vez más,
no al punto de partida,
sino a lo que éramos antes.

GildHour – Érzelmi és Koncepció Magyarázat (HU)

I. A FELTÉTEL NÉLKÜLI ÖRÖM KIS SZIGETE
Őszinte Boldogság • Álarc Nélküli Pillanatok • Meghittség

Nem minden boldogság igényel társaságot. Vannak délutánok, amikor az ember egyszerűen jól van a saját világában. Nincs megfelelés, nincs szerepjáték, nincs bizonyítás.
A túlméretezett teddy annak a nőnek a társa, akit a külvilág szinte soha nem láthat.
Nem a modell. Nem a közösségi média szereplője.
Nem a tökéletesre szerkesztett személyiség.
Hanem az a valaki, aki végre önmaga lehet.

II. AZ ÉRZELMEK BIZTONSÁGOS MENEDÉKE
Megnyugvás • Elfogadás • Hallgatag Közelség

A nő életében vannak érzések, amelyeket nem lehet minden alkalommal megosztani másokkal.
Néha nem is akarja. Néha csak megélni szeretné őket.
A teddy nem beszél vissza, nem ítélkezik, nem vár el semmit.
Éppen ezért válhat olyan fontossá.
Mert mellette nem kell erősnek, szellemesnek vagy tökéletesnek lenni.
Elég egyszerűen jelen lenni.

III. EGY TITKOS VILÁG APRÓ NYOMAI
Személyes Szokások • Nőies Részletek • Életlenyomatok

Az asztalon hagyott tárgyak valójában róla mesélnek.
A napszemüveg. A táska. A fülhallgató. A félig elfogyott jegeskávé.
Minden azt bizonyítja, hogy itt nem egy jelenetet látunk, hanem egy élet apró lenyomatát.
A néző nem a történet kezdetére érkezik. Hanem egy érzelem közepébe.

IV. A TEDDY MINT ÉRZELMI KÖZVETÍTŐ
Bizalom • Kivetített Érzelmek • Csendes Társ

A nagy mackó különleges szerepet tölt be.
Néha ölelés. Néha támasz. Néha hallgatóság.
Néha játékos áldozata egy rosszabb nap feszültségének.
Minden olyan érzést befogad, amelynek éppen nincs más helye.
Ezért válik idővel pótolhatatlanná. Nem azért, mert él.
Hanem mert emlékekkel telítődik.

V. A HŐN SZERETETT SZŐRMÓK
Megőrzött Gyengédség • Visszatérő Menedék • Csendes Hűség

A záróképben a teddy előrehajol az asztal fölé.
Mancsa az arca felé húzódik.
Mintha maga is belefeledkezne a hosszú nyári délutánba.
A jelenet valójában nem a mackóról szól, hanem a nő hiányzó jelenlétéről.
Arról a melegségről, amelyet maga után hagyott.
Arról a világról, amelyet a tárgyai, a szokásai és az érzelmei építettek fel.
És arról a különös kötődésről, amikor egy szeretett plüssfigura már nem egyszerű játék többé.
Hanem bizalmas, emlékőrző és egy olyan hallgatag társ, akinek a helyére még senki sem tudott igazán belépni.
Ez a GildHour egyik legemberibb gondolata:
a szeretet néha ott marad a tárgyakban, még akkor is, amikor az emberek nincsenek jelen.

Aranyozott Óra - Líra

KÓRUS REFRÉN

Áthaladunk a fényben,
az éjszaka súlyán,
a visszhangok hordoznak,
a fény elől elrejtve.

Az Aranyozott Órában
ismét visszatérünk,
nem oda, ahonnan elindultunk,
hanem oda, akik azelőtt voltunk.